

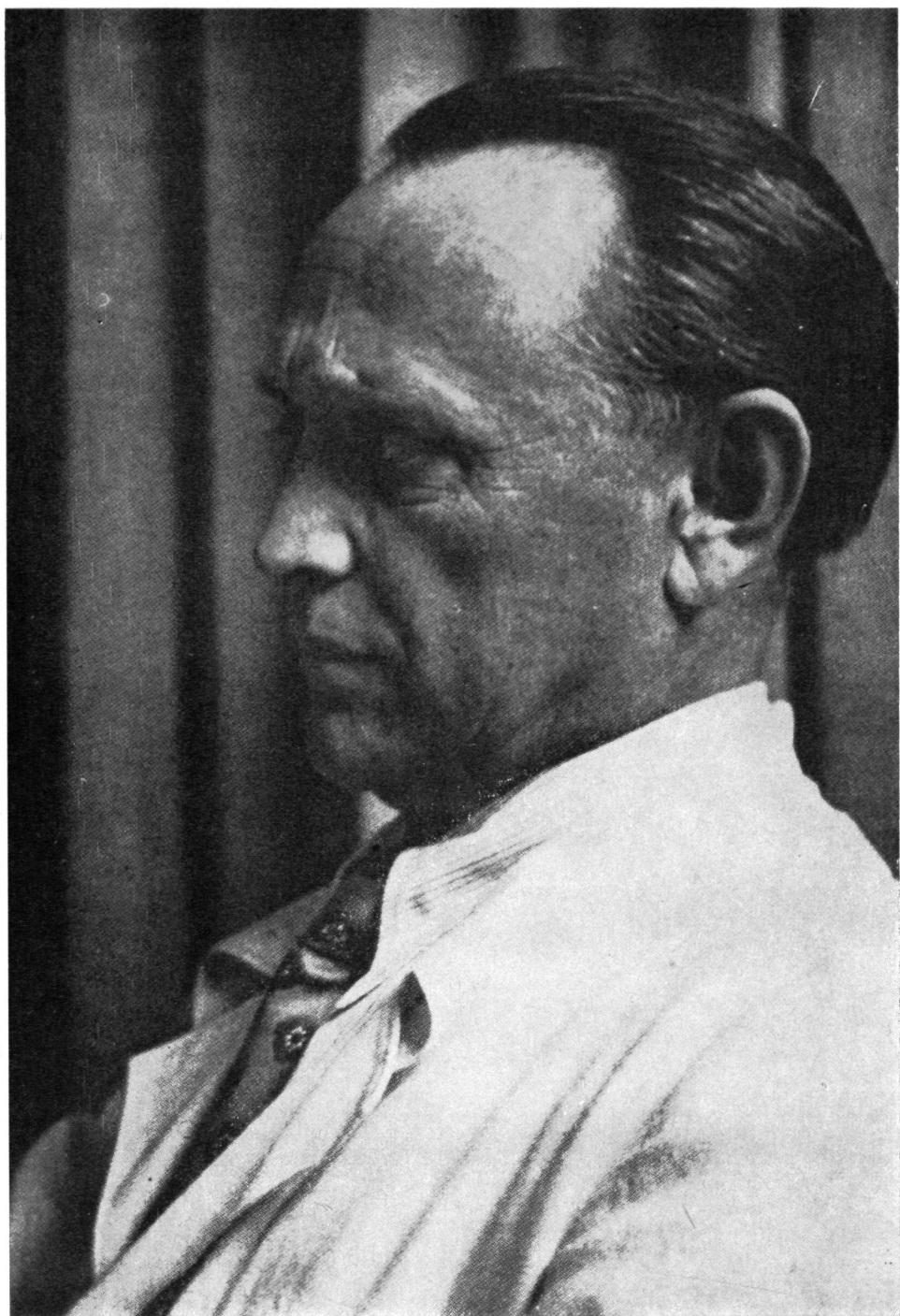
ANTUN AUGUSTINČIĆ

1900 — 1979

1985

JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI, ZAGREB
SPOMENICA PREMINULIM AKADEMICIMA—SVEZAK 23

Chapman

ANTUN AUGUSTINČIĆ

1900 – 1979

ZAGREB 1985.

JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI, ZAGREB
SPOMENICA PREMINULIM AKADEMICIMA—SVEZAK 23

Uredio:

Akademik DRAGO GALIĆ

RAZRED ZA LIKOVNE UMJETNOSTI

S P O M E N I C A

posvećena preminulom Antunu Augustinčiću, redovnom članu Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu

Titovo saučešće obitelji Augustinčić-Lozica

Komemorativna sjednica organa i organizacija SR Hrvatske, grada Zagreba i Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u velikoj dvorani Sabora SR Hrvatske u Zagrebu, 14. svibnja 1979.

Jure Bilić, predsjednik Sabora SR Hrvatske,
In memoriam Antunu Augustinčiću

Pogreb u Klanjcu, 14. svibnja 1979.

Ivica Kišak, predsjednik Skupštine općine Klanjec;
akademik Dušan Čalić, član Savjeta Federacije;
Stjepan Jožinec, predsjednik Izvršnog vijeća Skupštine grada Zagreba;
Marijan Cvetković, Predsjednik Predsjedništva Socijalističkog saveza
radnog naroda Hrvatske.

Komemorativni sastanak u povodu prve obljetnice smrti akademika Antuna Augustinčića održan 15. svibnja 1980. u palači Jugoslavenske akademije.

Memorijalna izložba Antun Augustinčić — portreti održana u dvoranama Moderne galerije, Zagreb od 15. do 31. svibnja 1980.,
te u Galeriji Muzeja seljačkih buna, Gornja Stubica od 11. lipnja do 31. kolovoza 1980. godine.

Spomen obilježje na zgradi Majstorske radionice likovnih umjetnosti JAZU, Zagreb, Jabukovac 10.

Iz biografije akademika Antuna Augustinčića

Izbor radova akademika Antuna Augustinčića

Antun Augustinčić portretira predsjednika Tita, Brijuni, 13. prosinca 1961.

Predsjednik Republike Josip Broz Tito
uputio je obitelji Augustinčić-Lozica slijedeći brzojav:

Povodom smrti druga Antuna Augustinčića upućujem vam izraze najdubljeg saučešća.

Antun Augustinčić bio je ne samo napredni umjetnik, daroviti stvaralac koji je savremenima i budućim pokoljenjima ostavio velika djela o našoj borbi i našoj socijalističkoj stvarnosti, već je bio i aktivni učesnik sudbonosnih zbivanja u toku naše revolucije. Svoje bogato znanje i ljubav prema umjetnosti kao čovjekovoj potrebi, prenosio je na mnoge generacije svojih učenika. Brojna umjetnička djela, posebno spomenici ljudima i događajima iz naše revolucije, trajan su i veličanstven izraz umjetničkog stvaranja i društvenog angažiranja druga Tončija, s kojim me vežu mnoge godine bliskosti i prijateljstva.

Komemorativni sastanak u velikoj dvorani Sabora

Komemoracija
organa i organizacija SR Hrvatske, grada Zagreba
i Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti
akademiku ANTUNU AUGUSTINČIĆU

održana 14. svibnja 1979. godine u velikoj dvorani
Sabora SR Hrvatske

IN MEMORIAM ANTUNU AUGUSTINČIĆU

Ovaj naš sastanak ima tužni povod. Socijalističku revoluciju Jugoslavije neće više slijediti, u Njoj i za Nju stvarati Antun Augustinčić, jedan od onih velikih hrvatskih stvaralaca koji nije dozvolio da vrijeme u kojem je živio bude prolazno. Svom vremenu dao je ogroman doprinos, pa će pokoljenja s ponosom isticati kontinuitet društvenog razvoja i generaciju koja je razvojni kontinuitet omogućila, a kojoj je pripadao i drug Augustinčić.

Život je započeo i završio u svibnju, crvenom, revolucionarnom mjesecu. U njegovu životu ima dosta simbolike. Možemo reći da se rodio i život završio u razdjelnicama: rodio se s buđenjem novoga života, u proljeće, živio na raskršću između klasnog i besklasnog društva i umro na prijelazu iz jednog u drugi dan. Stalno je i nepokolebljivo djelo Antuna Augustinčića. Pripadao je avangardi od svoje rane mladost, bio je sudionik socijalističke revolucije i ostao dosljedan njezinim ciljevima do kraja života.

Kao 13-godišnjak Augustinčić dolazi iz malog zagorskog mjesta Klanjca na školovanje u Zagreb, gdje završava srednju školu i Akademiju likovnih umjetnosti. Zbog svoga izuzetnog talenta dobio je stipendiju francuske vlade pa vrijeme od 1924. do 1926. iskorištava za studij u Parizu na Akademiji lijepih umjetnosti. Tada već izlaže u »Salonu francuskih umjetnika« i u »Salonu nezavisnih«.

Nakon povratka u Zagreb 1926. godine Augustinčić se priklanja naprednoj grupi u umjetnosti. Sudjeluje na »Izložbi grafike« i »Proljetnom salonu« i u formiranju likovne grupe »Zemlja« i njezinim manifestacijama — grafikom i skulpturama

U centru njegova umjetničkog interesa u to je vrijeme spomenik kao pobjednički ili grupni motiv. Sudjeluje u nizu domaćih i internacionalnih natječaja, na kojima najčešće osvaja prve nagrade. U Skopju izrađuje dvije velike konjaničke figure.

Sudjeluje na raznim međunarodnim konkursima za izvedbu spomenika u Poljskoj, Argentini, Albaniji i dobiva značajne nagrade.

Osim radova velikih dimenzija Augustinčić od početka svoje umjetničke djelatnosti stvara i portrete, slobodne figure, aktove, torza, reljefe, plakate i dr.

Za Ženevu je izradio brončani lik *Rudar*, koji je 1939. postavljen pred zgradom Međunarodnog ureda rada. Iste godine izveo je maketu za Spomenik na Kosovu; za Zagreb nadgrobni spomenik *Palom avijatičaru*, te nadgrobne spomenike u Varaždinu i Nišu. Ova djela koja predstavljaju jedan dio njegova profesionalnog rada u razdoblju do početka drugog svjetskog rata pokazuju Augustinčićev stvaralački razvoj.

Taj se razvoj očituje kao ujednačena linija u stalnom usponu od samih početaka pa do dosad postignutih najkvalitetnijih likovnih rezultata.

Sudjelujući u narodnooslobodilačkom pokretu od samog početka, Augustinčić u jesen 1943. prelazi na oslobođeni teritorij i sudjeluje u svim političkim i kulturnim akcijama na terenu. U najtežim okolnostima za vrijeme borba Augustinčić obrađuje u grafici i plastici nove teme herojskog vremena. U Jajcu stvara portret *Maršal Tito*, reljef *Centralni komitet* itd. Nažalost svi su ovi radovi propali za vrijeme šeste neprijateljske ofanzive.

Početkom 1944. Augustinčić odlazi u Moskvu kao član naše prve vojne misije, gdje ostaje gotovo godinu dana. Iz tog vremena datira njegova grupa *Nošenje ranjenog partizana*, koju je poklonio Sveslavenskom komitetu. Početkom 1945. god. vraća se u Beograd, gdje izrađuje veliki spomenik *Crvenoj armiji* kod Batine Skele na Dunavu.

Od 1946. Augustinčić je u Zagrebu, gdje izrađuje varijaciju svoje moskovske grupe *Nošenje ranjenika*, brončani lik *Maršal Tito* (za Kumrovec), livanjski spomenik *Žrtvama narodnooslobodilačkog rata* i kao njegovu smanjenu varijantu spomenik *Palim studentima Veterinarskog fakulteta*, Zagreb, te banjalučki spomenik *Palim Krajišnicima* u obliku mauzoleja. God. 1952. — 1954. radi veliku brončanu konjaničku figuru za spomenik *Mir*, koja je kao dar FNRJ postavljena uz palaču Organizacije ujedinjenih nacija u New Yorku.

Razdoblje posljednjih 30-tak godina moderne hrvatske i jugoslavenske umjetnosti pripada Augustinčiću. On se po obliku umjetničkog izraza uzdigao na sam vrh, što predstavlja najviši domet naše suvremene umjetnosti. »Pojavio se u našoj likovnoj umjetnosti kao rođeni kipar i talenat«, kako je jednom rekao Miroslav Krleža.

Rijetki su slučajevi, inače, da jedan velikan pisane riječi s toliko zanosu govorio o djelu drugog velikana, koji je svoj izraz tražio i nalazio u

materijalu, u glini, kamenu, i bronci. O tome će, svakako, buduća pokoljenja također govoriti, jer je njegovo djelo nezaobilazno. U ovome času potrebno je posebno naglasiti jednu od bitnih karakteristika Antuna Augustinčića — njegovu privrženost revoluciji, tom nadahnuću njegove umjetnosti. Može se slobodno reći da bez velike revolucije, kojoj je svojim ljudskim životom pripadao, ne bi bilo ni veličine njegova djela, ne bi bilo one pokretačke snage koja je nadahnjivala ruku umjetnika, koja ju je pokretala. Augustinčićovo djelo nije bilo pomodno ni pomodarsko, nije slijedilo hır vremena i raznorazne pseudorevolucionarne pravce i koncepcije, nego je duboko povezano s ovom zemljom, s njezinom prošlošću, sadašnjošću i budućnošću činilo nerazdvojnu cjelinu. Njegov Gubec i njegov Tito, sinovi njegova Hrvatskog zagorja, bili su mu najdublja umjetnička inspiracija. Bili su onaj poriv koji umjetnika mora pozvati u tu neizvjesnu avanturu koja se zove stvaralaštvo. Istinska revolucija mora imati svoje umjetnike, a naša je imala i ima plejadu velikih imena, među kojima časno mjesto zauzima ime Antuna Augustinčića. On je pokazao na djelu kako umjetnik služi svome narodu i u najtežim vremenima. On je pokazao i mladim generacijama naše inteligencije kako je moguće izraziti, s jedne strane, svoje autentično umjetničko osjećanje, a istodobno, s druge strane, djelovati na strani onih društvenih snaga koje vojuju za pravednije i humanije društvo, za oslobođenje potlačenih i poniženih. On je pokazao kako duh umjetnosti može biti i jedna od pokretačkih snaga revolucije, a da istodobno taj duh ne izgubi ništa od svoje uvjerljivosti i kreativnosti i dobije sve; istinu, snagu i ljepotu.

Zastanimo na čas na vremenu prije rata.

U knjizi Autobiografija Marka Oreškovića stoji:

»U akciju komunista uključuje se sve napredno u Jugoslaviji. Umjetnici, znanstvenici, javni radnici — sve što je bez oglavaka na očima, sve što svijet, odnose i pojave ne mjeri klerikalno-korošečevskim ili žandar-sko-karađordevskim aršinom, izjašnjava se za Republiku. Dr Božidar Adžija, Antun Augustinčić, Miroslav Krleža, braća Mladen i Hrvoje Iveković, Đuro Tiljak, Srećko Silović, Gustav Krklec, Bojan Stupica, Bora Prodanović, Radovan Zogović, Pavle Pavlović, Novak Simić i deseci drugih kulturnih i javnih radnika javljaju se pismima ili telegramima Narodnom frontu Španjolske. Jedno od tih pisama Adžija i njegovi istomišljenici šalju u Madrid studenog 1936. godine:

»Prateći s divljenjem herojsku borbu španskog naroda protiv krvavog fašizma, a za slobodu i istinsku demokratiju, potpisani književnici, javni radnici i intelektualci pozdravljaju sve protufašističke borbe španjolskog narodnog fronta, radnike i seljake i siromašne građane, u dubokom uvjerenju da će velike žrtve, koje oni podnose u ovim historijskim

časovima, donijeti novim pokoljenjima slobodu u slobodnoj i demokratskoj Španiji i kraj svakoj fašističkoj i protunarodnoj kontrarevoluciji. . .«

Što je to ponukalo Antuna Augustinčića, jednog takvog majstora, jedno takvo ime, da sve svoje ljudske i stvaralačke sposobnosti stavi u službu revolucije? Materijalni interes svakako ne. Ilegalni rad je mogao donijeti samo mnogo štete, a nikakvu korist. Ne treba ni za trenutak zaboraviti da se u tim teškim i opasnim vremenima glava lako gubila i za neusporedivo manje stvari od onih koje je on savjesno i hrabro obavljao. Što je, dakle, moglo jednog takvog čovjeka vezati uz Komunističku partiju, uz partiju proletera, radnika i seljaka, malog čovjeka? Na prvi pogled veće šanse mu je pružalo staro buržoasko društvo od neke »maglovite ideje« radničke i seljačke republike u kojoj bi budućnost umjetnosti trebala biti neizvjesna.

Oni koji ne razumiju i koji ne mogu odgovoriti na takvu dilemu ne mogu razumjeti ni revoluciju ni umjetnost. Ne treba zaboraviti da je Antun Augustinčić aktivno sudjelovao u pokretu »Zemlja« s Krstom Hegedušićem i ostalima, a ne treba zaboraviti ni to da je to na planu likovne umjetnosti u nas bio prvi organizirani pokret, koji je definitivno raskinuo s konceptom građanske kulture i umjetnosti, koji je prvi potražio svoje izvore i nadahnuća u realnom tlu oko sebe, u životu naroda kojem je pripadao.

Augustinčić i sav napredni svijet nije se mirio s trulim građanskim mirom. On je prihvatio ideju Komunističke partije o socijalnom i nacionalnom oslobođenju i borbi za tu slobodu.

Prema tome, pitanje revolucije, pitanje promjene društvenih odnosa koji su vladali bilo je za Antuna Augustinčića istodobno i pitanje sudbine umjetnosti, bilo je pitanje od podjednake i bitne važnosti. Tek je revolucija i isključivo ona mogla osigurati umjetnost za kakvu se on zalagao. I samo se tako može objasniti njegovo strasno predavanje revolucionarnom zadatku. Boreći se na strani revolucije, boreći se za nju, on se istodobno borio i za umjetnost, za svoju umjetnost. I sve što je bilo napredno bilo je opredijeljeno za revoluciju. Zar je istinski stvaralac mogao biti po strani? Na primjerima naših proslavljenih kulturnih i javnih radnika, koji su stvarali boreći se za novo, humano društvo odgajana je naša mlada generacija. Ona nastavlja započeto. Svojim umjetničkim djelom i cijelom društvenom angažiranošću gradi socijalističko samoupravno društvo.

Napredna grupa »Zemlja«, kao i cjelokupna duhovna i moralna klima u kojoj se razvijao revolucionarni radnički pokret, ostavili su najdublji trag na Augustinčićevo stvaralaštvo. A njegova djela, koja su prožeta idejom slobode, jednako kao i djela naprednih slikara, grafičara

i ostalih kipara, imala su snažnog utjecaja na mladu inteligenciju u svojoj revolucionarnoj orijentaciji. Još 1941. u Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu djeluje ova grupa naprednih stvaralaca, kojoj pored Augustinčića pripadaju Radauš, Tiljak, Detoni, Postružnik, Lozica, Hegeđušić, Antunac i drugi. Njihove ideje čvrsto prihvaća skojevska grupa, gdje se posebno ističu Lela Čermak, Goldoni, Kinert, Marić, Rukljač, Sabolić, Prica, Murtić, Mačuhatin i drugi.

Logična posljedica takvog revolucionarnog zanosa je činjenica da je u narodnooslobodilačkoj borbi samo iz Hrvatske sudjelovalo oko 60 likovnih stvaralaca, a i u drugim našim republikama bilo je isto tako: od akademskih kipara i slikara do slikara seljaka. Brojni eminentni umjetnici pomagali su pokret na okupiranom području, mnogi su zatvoreni (Hegeđušić, Svečnjak, Skopal, Maurović i mnogi drugi); Mirko Virius je umro u koncentracionom logoru, Ivana Lozicu su strijeljali Talijani, slikar Ivan Rein nestao je zajedno sa svojim crtežima. Osim likovnih umjetnika u našem NOB-u sudjelovao je i velik broj književnika, muzičara, glumaca i drugih stvaralaca.

Umjetnici su u NOB dolazili prvenstveno kao borci. U predahu borbe, između napada i povlačenja, radili su kistovi, pera, klesarski alat.

Tek od sredine 1943. stvoreni su bolji uvjeti za rad veće grupe umjetnika na oslobođenom teritoriju; priređuju se izložbe, uređuju listovi i časopisi i dr. Iz toga perioda potječu najsnažniji linorezi Detonija i Radauša i jedno od najzbudljivijih i najsnažnijih djela narodnooslobodilačke borbe — »Jama« — mapa litografija, zajednički rad Price i Murtića. Širina revolucije i opći zanos odražavaju se i u drugim aktivnostima: stvaranjem početnice kao prve školske knjige, formiranjem kiparske škole Vanje Radauša i Ateljea Antuna Augustinčića, stvaranjem državnih amblema i sudjelovanjem u radu najviših organa vlasti — ZAVNOH-u i AVNOJ-u. Velikan naše moderne umjetnosti Antun Augustinčić bio je vijećnik ZAVNOH-a na njegovom Drugom, Trećem i Četvrtom (posljednjem) zasjedanju, bio je potpredsjednik AVNOJ-a, poslanik Vijeća naroda Skupštine SFR Jugoslavije i član Savjeta Federacije.

Augustinčić u svom zrelijem dobu, u vrijeme kada je kipar NOB-a, u centru svog opusa uvijek ima čovjeka, njegovu sudbinu i borbu za slobodni svijet. Njegova remek-djela: *Portret Tito*, reljef *Centralni komitet* iz 1943. god., skulptura *Nošenje ranjenog partizana*, spomenik sovjetskim vojnicima na Batinoj Skeli, kompozicija bitke u Stubici s Matijom Gupcem, vječna su svjedočanstva nepomirljivog duha, težnje čovjeka za slobodom, jednakošću i bratstvom.

Portret druga Tita bio je reproduciran u novinama i časopisima cijelog svijeta još u toku rata, zahvaljujući radu Antuna Augustinčića. I na taj način prodirala je istina o NOB-u.

Sve to govori da je Antun Augustinčić genijalni stvaralac koji je svojom skulpturom upoznao cijeli napredni svijet s hrvatskom i jugoslaven-skom kulturnom stvarnošću.

Koliko je Augustinčić bio revolucionar najbolje će ilustrirati njegove vlastite riječi: »Jesam li revolucionar? Ne znam. Mislim da ima ljudi koji odmah, gotovo od rođenja, idu s nekim naprijed, a ima onih koji žive samo za sebe. Ja se barem nadam da sam uvijek išao naprijed.«

Opraštajući se od druga Antuna Augustinčića, a izražavajući nadu da će njegovo djelo s vremenom biti sve značajnije, »jer brojna umjetnička djela«, kako je rekao drug Tito, »posebno spomenici ljudima i događajima iz naše narodne revolucije trajan su i veličanstven izraz umjetničkog stvaranja i društvenog angažiranja druga Tončija...«, ostaje nam da mu zahvalimo za sve što je učinio u obilježavanju trajnih vrijednosti svoga naroda.

Njegovim odlaskom kultura hrvatskog naroda i svih naših naroda i narodnosti gubi mnogo. Ovaj nenadoknadivi gubitak možemo nadomjestiti samo ako mlade generacije nastave djelom i idejom druga Antuna Augustinčića.

Neka mu je vječna slava!

Pogreb u Klanjcu 14. svibnja 1979. godine

Nadgrobni spomenik Antuna i Nade Augustinčić, Klanjec

Ivica Kišak, predsjednik
Skupštine općine Klanjec

Neumitna i gruba smrt odnijela je iz naše sredine u 80. godini života čovjeka, revolucionara, umjetnika i zaslužnog građanina općine Klanjec Augustinčić Antuna, koji je svoj život posvetio revolucionarnom radu i umjetničkom stvaranju.

U povodu toga dozvolite mi da se u ime građana i radnih ljudi općine Klanjec oprostim od dragog nam pokojnika.

Dragi naš druže Tonček!

Opraštamo se od Vas, tužni i puni bola, ispred Vašeg vječnog počivališta u ambijentu kojem ste dali svoj pečat kao čovjek i stvaralac, koji će sve naše građane i ljude kada posjete Vaše rodno mjesto uvijek podsjećati na Vaš stvaralački rad, na ličnost koja se rijetko susreće u povijesti naroda, koja svojim savremenici i budućim generacijama ostavlja velika djela.

Sjećat ćemo Vas se kao velikog čovjeka i rodoljuba, koji je na pitomim brežuljcima svog rodnog kraja nalazio duševni mir, prijatelje i pogodnu atmosferu za stvaralačka razmišljanja.

Čitavog života nastojali ste svaki slobodni trenutak provesti u svom rodnom Klanjcu, pa Vas je tako smrt gotovo zatekla među nama.

Ponosni smo što je iz naše sredine ponikao takav čovjek, čije se je ime spominjalo i spominjat će se u cijeloj našoj zemlji i svijetu, po kojem je općina i mjesto Klanjec postalo poznato po još jednom velikanu.

Već kao mlad umjetnik pristupili ste naprednom radničkom pokretu, te uz svoj umjetnički rad posvećujete dio svog vremena i revolucionarnom radu, te ostvarenju ideja o socijalnoj pravdi i jednakosti.

Zato nije čudno što ste se 1941. godine, odmah nakon okupacije naše zemlje aktivno uključili u NOP na području okupiranog Zagreba,

gdje pomažete u oslobađanju članova KPJ i ostalih ličnosti iz redova napredne inteligencije iz zloglasnih ustaških zatvora i logora.

Vaše političko opredjeljenje, patriotski osjećaj i revolucionarni rad snažno se očituju 1943. godine prelaskom iz okupiranog Zagreba na oslobođeni teritorij, kada ste izabrani za vijećnika ZAVNOH-a i potpredsjednika II zasjedanja AVNOJ-a. I u tim teškim vremenima, kada se rješava sudbina svih naših naroda i narodnosti, Vi nalazite vremena i mogućnosti da stvarate umjetnička djela koja predstavljaju ne samo velika kiparska ostvarenja, nego i simbole borbe za slobodu, bratstvo i jedinstvo naroda i narodnosti nove Jugoslavije.

Iako ste često bili fizički udaljeni od svog rodnog kraja i njegovih stanovnika, uvijek smo osjećali Vašu prisutnost i pomoć, pa danas zaista možemo reći da ste uvijek bili i ostali Klanjčanin. Prvi poslijeratni, a i svi kasniji značajniji koraci u razvoju općine ne mogu se odvojiti od Vaše svestrane pomoći, koju ste nam za svog života pružali.

Spomenik Titu u Kumrovcu i spomenik našoj borbi u Klanjcu dva su vidljiva priloga kulturnom razvoju ovoga kraja i očit znak Vaše ljubavi prema njemu.

Vaša odluka da sva svoja umjetnička djela poklonite svom rodnom mjestu kao i odluka da Vam ovdje bude vječno počivalište, izražava Vašu veliku ljubav za rodni kraj, što nas još više obavezuje da nastavimo provoditi Vaše ideje o kulturnom razvoju kraja u kojem ste ponikli.

Zbog Vašeg doprinosa razvitku ovoga kraja i poklona neprocjenjive umjetničke vrijednosti općini Klanjec Skupština općine je na sjednici od 28. travnja 1976. godine, u znak zahvalnosti i posebnog društvenog priznanja, donijela Odluku kojom Vas je proglasila zaslužnim građaninom općine Klanjec.

Iako tužni i duboko potreseni nenadoknadivim gubitkom, ponosni smo što će posmrtni ostaci jednog velikana naše umjetnosti i revolucije naći zasluženi mir na ovom mjestu, s kojeg će Vaše grandiozno životno djelo vječno o Vama govoriti budućim generacijama.

Za sve što ste u svom dugom i plodnom životu učinili za naš kraj i našu zemlju velika Vam hvala i vječna slava!

Akademik *Dušan Čalić*,
član Savjeta Federacije

Danas se opraštamo od velikog umjetnika, strasnog borca za napredak naroda, puka, dragog nam druga i prijatelja, Antuna Augustinčića, našeg milog Tončeka. Mnogo se je već reklo i napisalo o veličini njegova talenta, o snazi njegova djela o njegovoj pažnji i ljubavi prema čovjeku. Ali, još daleko više, on i njegovo djelo biće inspiracija za nova kazivanja i nova pisanja. To traži veličina njega kao umjetnika, stvaraoca, dosljednog revolucionara, potpuno društveno angažiranog do zadnjeg dana svog života, njegova ljudska veličina.

»Bez strasti nikad nije bilo i ne može biti ništa velikog«, podvlači veliki filozof. Augustinčić je gorio od strasti za spoznajom suštine i sudbine čovjeka i strasti da mu pomogne da bude što sretniji. Njegova strast da pridonese ostvarenju ljudske sreće objašnjava i njega kao čovjeka, kao umjetnika, kao humanistu. Onda ga odmah odvodi u redove umjetnika, borca, društveno angažiranih i opredijeljenih. Kroz svoja umjetnička djela Augustinčić veliča borbu naroda, borbu puka, kroz spomenike *Palim Šumadincima*, *Palim Nišlijama*, *Šleski ustanak*, spomenik *Seljačkoj buni i Matiji Gupcu*, i plejadom spomenika iz NOB-a. Ali isto tako on pretvara u skulpturu i druge manifestacije lijepog, dobrog, naprednog datog sa čovjekom i od čovjeka. Jednom riječju on voli čovjeka i bori se za njega i njegovu sreću. Augustinčić je živio i radio s ljudima. On bez ljudi-prijatelja nije mogao biti. Kad je skicirao, vajao, klesao, bio je okružen svojim saradnicima, svojim đacima, studentima, prijateljima. Svakome od njih je pronašao odgovarajući posao u zajedničkom djelu, kod toga je svakog prema njegovim individualnim sklonostima pomagao i poticao. Tako su nicala i tako velika skulptorska djela kao spomenik *Seljačkoj buni i Matiji Gupcu*. Tako je neopaženo rastao kod svojih studenata kao autoritet, ali i kao prijatelj i drug.

U časovima odmora, u njegovu ateljeu na Jabukovcu, nalazila se je grupa prijatelja oko »Tončeka«, pričajući i diskutujući o svim mogućim

ljudskim problemima, od pitanja »svjetske politike« do problema ljudske svakidašnjice. Augustinčić je tražio u svakom čovjeku onu dobru stranu. On nije dijelio ljude na dobre i zle. Viđao je on i ljudske mane, ali je uvijek zaključivao — ipak je najvažnije pomoći čovjeku.

Njegovi prijatelji bili su iz svih sredina. On je prijatelje birao po svom ljudskom afinitetu, što ga je i činilo prirodnim i humanim. S prijateljima se je rado i zabavio uživajući u samom činu zabave kao ljudskom činu izražavanja zadovoljstva i veselja. Svaki drugi motiv bio je isključen. Augustinčić je živio punim životom stvaraoca, ali i punim životom ljudskog bića. Bio je kompletna ličnost.

Augustinčić je bio vrlo široka ljudska priroda, puna razumijevanja za ljude i njihove probleme, da bi u isto vrijeme bio uporan i nepopustljiv u borbi za principe, koje je smatrao korisnim i naprednim. Naročito je bio uporan boreći se za stvaranje širokih mogućnosti razvoja onih pojedinaca koji su po njegovoj ocjeni imali volju i želju za stvaranjem, koji su mu bili slični. S takvim ljudima se je brzo sprijateljio i zbližio.

Svi mi koji smo imali sreću da vidimo druga Augustinčića i u tom dijelu njegova življenja divili smo se njemu ne samo kao velikom umjetniku, revolucionaru, borcu, već i kao velikom humanisti, velikom prijatelju ljudi.

Neka mu je i za to veliko hvala i slava! Čuvaćemo u trajnoj uspomeni dragi lik, dobrog čovjeka, druga Antuna Augustinčića, našeg »Tončeka«.

Stjepan Jožinec, predsjednik
Izvršnog vijeća Skupštine grada Zagreba

Dragi druže Tonči,

Opraštam se od Tebe u ime društveno-političkih organizacija, Skupštine grada i Zagrepčana — Tvojih brojnih drugova, znanaca i štovatelja.

Neumitnom sudbinom čovjeka ugasio se Tvoj život, koji si iskreno volio, humano i uvijek uspravno živio.

Teško nas se doimlje oproštaj s Tvojim dragim likom, ali bolnim emocijama danas suprotstavljamo ponos što si živio u našoj sredini i bogato je oplemenio svojim umjetničkim stvaralaštvom, drugarstvom, hrabrošću i odlučnim opredjeljenjem za revolucionarnu borbu jugoslavenskih komunista s drugom Titom na vodstvu: u prijeratnom ilegalnom radu, u teškim danima narodnooslobodilačke borbe i poratnim bitkama za očuvanje njenih tekovina u izgradnji samoupravnog socijalizma i stvaranju svjetskog ugleda nesvrstane Jugoslavije.

Rodio si se tu, med zagorskim bregima, u prvoj godini ovog stoljeća, kojeg si trajno obilježio svojom snažnom stvaralačkom ličnošću. Kao dječak krenuo si iz svog malog Klanjca u život velikih izazova, noseći u sebi vrijednosti koje će Te krasiti do posljednjeg dana: socijalne spoznaje siromašnog podrijetla, ljudsko poštenje, radinost, radoznalost, kritičnost i puntarski duh zavičajnog kraja.

Prešavši na drugu stranu Medvednice, našao si se u radničkom Zagrebu, gdje je Komunistička partija imala snažan utjecaj i na brojnu lijevo orijentiranu inteligenciju. Taj je utjecaj brzo prodro do Tvog proleterskog srca i uma. On Te je, prirodno, uvrstio u osnivače »Zemlje«, u plejadu najuglednijih sudionika svih naših sudbonosnih revolucionarnih zbivanja.

Tvoj zagrebački odlazak u partizane 1943. godine povijesni je čin borca i umjetnika koji je neprijegornom veličinom skulptorskih djela, na puškometu krvavih bitaka s fašističkim porobljivačima i domaćim slugama — svjedočio o veličini Titovog vremena.

Nije do mene da govorim o Tvom golemom umjetničkom opusu za koji si dobio brojna najviša priznanja u zemlji i svijetu. Tvoja su djela dostignuti vrhovi umjetnosti epohe, njeno trajno kulturno dobro od New Yorka, Ženeve, Adis Abebe, Šetluka do Zagreba i Tvog rodnog Hrvatskog zagorja.

Opraštamo se s Tobom i kao s dvostrukim dobitnikom Nagrade grada Zagreba za skulpturu *Mir*, postavljenu pred zgradom Ujedinjenih naroda, za portret *Maršal Tito* i za spomenik *Marin Držić*.

Ostat ćeš nam, dragi druže Augustinčiću, u uspomeni i kao predsjednik Saveza likovnih umjetnika Jugoslavije u teškom i slavnom vremenu borbi za naš put samoupravnog socijalizma i nezavisnosti, u kojoj se slobodno i uspješno razvijala umjetnost naših bratstvom i jedinstvom združenih naroda i narodnosti.

Generacije vrsnih skulptora našle su uporište u Tvom pedagoškom radu i majstorskom iskustvu.

Vrijedno si živio i stvorio vrijednosti koje će nadživjeti ovaj bolni rastanak s Tobom. Tvoj Zagreb, Tvoja majstorska radionica i Likovna akademija, Tvoji brojni učenici, drugovi i prijatelji opraštaju se s Tobom s poštovanjem i zahvalnošću.

Slava Ti, dragi druže Tonči!

Marijan Cvetković, predsjednik
Presjedništva Socijalističkog
saveza radnog naroda Hrvatske

Opraštamo se danas od druga Antuna Augustinčića, velikog umjetnika, revolucionara, člana Savjeta Federacije, jednog od najvećih umjetnika u našoj višestoljetnoj kiparskoj tradiciji. Opraštamo se od čovjeka koji je u svom burnom umjetničkom i životnom iskustvu prešao put od siromaštva i gladi do velikog i priznatog umjetnika socijalističke Jugoslavije.

Krećući se između dva rata u širokom krugu hrvatske lijeve inteligencije, koja je, ovisno od promjenljive društvene klime i političke situacije, te svojih odnosa s Partijom, doživljavala vlastite plime i oseke — Augustinčić je bio čovjek progresivnih i dosljednih osobnih uvjerenja s kojima se moglo računati, s kojima je Komunistička partija uvijek računala. Ta uvjerenja za njega nisu bila posljedica doktrinarnih pristupa, već su izvirala iz njegove osebujne i samostalne ličnosti, iz klasnog instinkta zagorskog puntara.

Polazeći od toga — ideja, obaveze i ljude osobno je doživljavao, spontano ih prihvaćao ili ignorirao. Ako je vjerovao ljudima, vjerovao je i njihovim idejama. Prijateljstvo je za njega bilo sveta riječ, a prijateljevao je i živio s ljudima iz Partije, u kojima je nalazio isti žar u borbi za pravicu, za slobodu i dostojanstvo čovjeka. U tome je imao stalnu podršku supruge Nade koja je bila tihi organizator njegovog privatnog života.

Usluge koje je činio Partiji, a one nisu bile male u vrijeme monarhofašističke diktature i prvih godina okupacije, činio je vjerujući da čini dobro i etički jedino ispravno, a ne iz nekog osjećaja discipline ili dužnosti prema jednoj organizaciji. Augustinčićev odlazak u partizane 1943. godine zato je logičan nastavak njegovih naprednih stremljenja i opredjeljenja između dva rata. Prebacivanje Vladimira Nazora i drugih iz okupiranog Zagreba na oslobođeni teritorij, u čemu je osobno sudjelovao, spadaju u vrhunske domete naše ilegale. On sam toga nikada nije bio svjestan: smatrao je da je to bilo prirodno i da bi to učinio svatko drugi tko bi se nalazio u njegovoj poziciji. U svemu, pa i u tim najtežim trenu-

cima, kada je izložio i vlastiti život, bio je jednostavan i spontan. Takav je bio u partizanima, takav je ostao čitavog života.

Augustinčić se pojavio u našoj likovnoj umjetnosti kao veliki kipar i talent. Stvarajući od početka po jednostavnom, kako reče Krleža, vjekovima ovjerovljenom pravilu da spomenik ima jedino svoje obrazloženje u arhitektonici skulptorske mase od koje je sazdan, i da povrh toga principa za kiparsku umjetnost ne postoji nikakav viši zakon, Augustinčić je taj princip ostvario i ostao mu vjeran do kraja života. Mnogobrojni spomenici u kamenu i bronci, nastali ispod vješte Augustinčićeve ruke, nisu izraz samo velikog talenta i znanja stečenog u Zagrebu i Parizu, nego i umjetnikova oduševljenja za borbu, za pravdu i slobodu čovjeka, za bolji život.

Odlazak u partizane ovog velikog umjetnika i čovjeka, u sudbonosnim danima za sve naše narode, imao je prvorazredno značenje za hrvatsku inteligenciju i cjelokupan hrvatski narod. Umjetnik i partizan, Augustinčić sudjeluje u mnogim kulturnim i političkim akcijama za vrijeme revolucije. Kao partizan, član ZAVNOH-a i potpredsjednik AVNOJ-a, u najtežim ratnim uvjetima, raspoložujući oskudnim materijalom, on obrađuje u grafici i plastici mnoge teme tog herojskog vremena. Augustinčićevi ratni portret *Maršal Tito* i reljef *Vrhovni štab* otišli su u svijet još u toku rata i bili su svjedočanstvo o humanističkim, kulturnim i povijesnim sadržajima naše revolucije. Monumentalni Augustinčićevi spomenici, kao onaj *Crvenoj armiji* kod Batine Skele na Dunavu, *Nošenje ranjenika*, lik *Maršal Tito* namijenjen Kumrovcu, livanjski spomenik *Žrtvama narodnooslobodilačkog rata*, spomenik *Matiji Gupcu* i mnogi drugi, samo su dio mnogo puta izražene snage velikog umjetnika, snage koja je za vrijeme oružane revolucije pronašla način da se, uz oružje, bori i dlijetom za ljepšu budućnost vlastitog naroda.

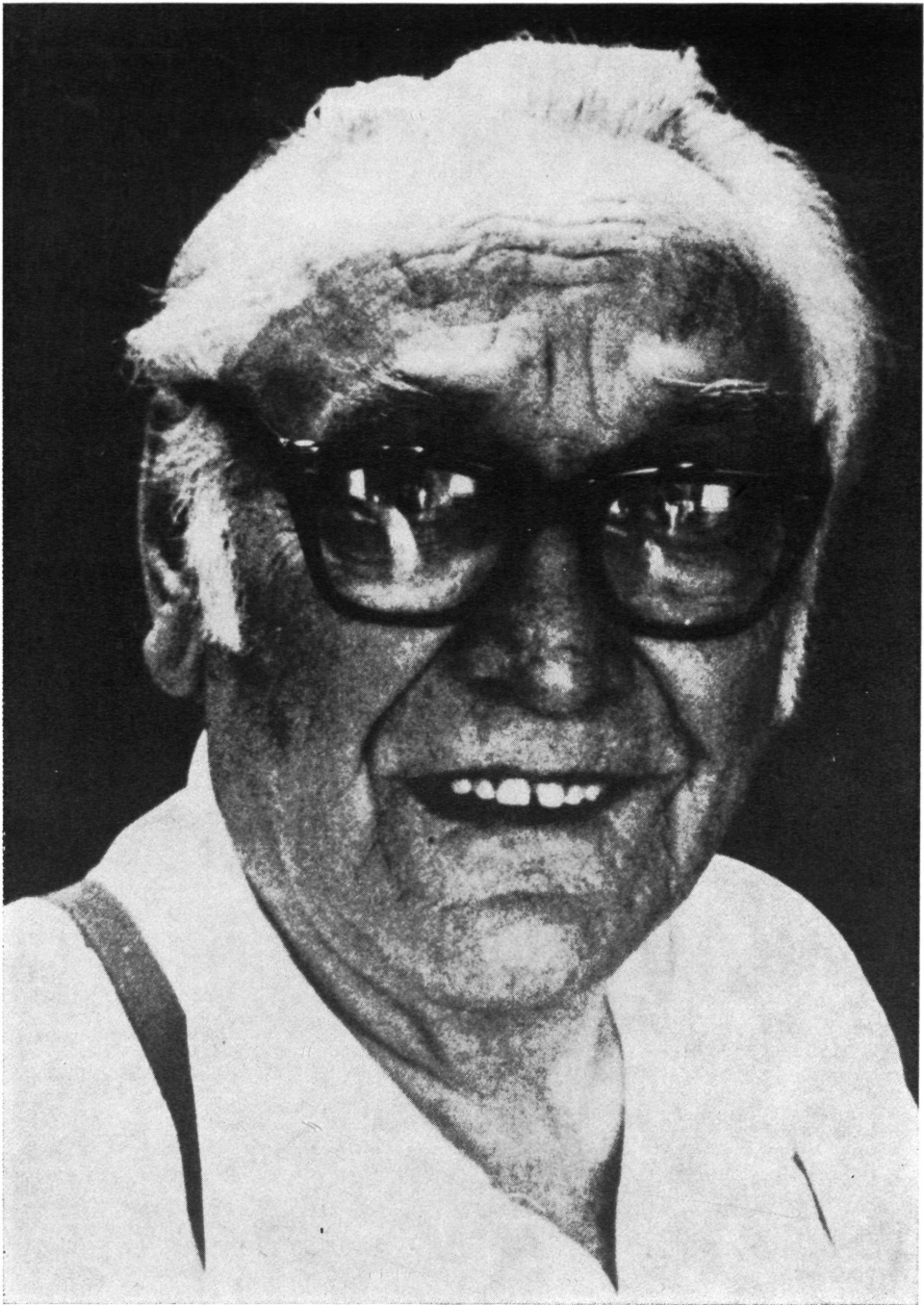
Od 1946. godine Augustinčić živi u svom Zagrebu za koji je bio duboko vezan i tu razvija široku stvaralačku, pedagošku i društvenu djelatnost. Odgojio je generacije i generacije naših poznatih umjetnika. Pronio je slavu naše kiparske umjetnosti širom svijeta.

Veliki umjetnik i čovjek bio je osobni prijatelj druga Tita, s kojim se često susretao i s kojim se i ovih dana trebao susresti u Kumrovcu, ali ga je u tome spriječila smrt. Teško je priznati da među nama nema više čovjeka kojeg je krasio životni optimizam i stalno prisutan smisao za humor, koji ga nisu napuštali do posljednjeg dana. Bio je vedri humanist u najboljem smislu te riječi, koji je u najtežim situacijama znao otkriti dobru stranu lošega koji je onima što su imali prilike da ga upoznaju vraćao vjeru u čovjeka i njegove ogromne mogućnosti.

Augustinčić je svojim stvaralačkim djelom dao veliki doprinos našoj i svjetskoj kulturi, čime je zadužio sve naše narode, a posebno svoje Za-

gorje i rodni Klanjec. Njegovi spomenici, koji se nalaze širom naše zemlje i u svijetu, trajno će sve nas, i buduće generacije, sjećati na velikog umjetnika i humanista. On nesumnjivo spada u onaj mali broj besmrtnika čiji se život nastavlja i poslije smrti, sve dok bude traga njegovih djela i dok bude naših naroda.

Neka je vječna slava i hvala drugu Antunu Augustinčiću!

Antun Augustinčić — snimljeno 1978. godine

Komemorativni sastanak
u povodu prve obljetnice smrti
akademika ANTUNA AUGUSTINČIĆA

održan 15. svibnja 1980. godine u palači Jugoslavenske akademije

O životu i radu pokojnog akademika Antuna Augustinčića govorio je
akademik Andre Mohorovičić.

Memorijalna izložba
ANTUN AUGUSTINČIĆ — portreti

Izložbene dvorane Moderne galerije, Zagreb od 15. do 31. svibnja 1980.

i

Galerija Muzeja seljačkih buna, Gornja Stubica od 11. lipnja do 31.
kolovoza 1980.

Nada Mikačić, 1921.

Moderna galerija, Zagreb od 15. do 31. svibnja 1980. godine

U povodu prve obljetnice smrti i osamdesete godišnjice rođenja pokojnog akademika Antuna Augustinčića otvorena je 15. svibnja memorijalna izložba Antun Augustinčić — portreti u izložbenim dvoranama Moderne galerije, Zagreb, Ulica braće Kavurića br. 1. Izložba je bila otvorena do 31. svibnja a organizirali su je Majstorske radionice likovnih umjetnosti i Razred za likovne umjetnosti Jugoslavenske akademije i Moderna galerija, Zagreb. Na izložbi je prikazano trideset izabranih portreta, koje je majstor Augustinčić izradio u vremenskom razdoblju od 1921. do 1974. godine u raznim materijalima (drvo, mramor, sadra i bronca). Tiskan je katalog na hrvatskom i francuskom jeziku, veličine 23×20 cm sa 64 stranice (predgovor, sažeti biografski podaci, popis eksponata i 48 reprodukcija svih izloženih portreta).

Izložbu je posjetilo 3508 posjetilaca.

Galerija Muzeja seljačkih buna, Gornja Stubica, od 11. lipnja do 31. kolovoza 1980. god.

U suradnji sa Muzejom seljačkih buna u Gornjoj Stubici izložba je otvorena 11. lipnja a izloženi su isti portreti kao i u Zagrebu. Uz katalog zagrebačke izložbe priložen je tiskan prilog »Sažeti podaci o ličnostima čiji portreti su prikazani na izložbi«.

Izložbu je posjetilo preko 30.000 posjetilaca.

Hrvoje Iveković, 1932.

Lujo Novak, 1933

Andrija Štampar, 1952.

Zlatko Baloković, 1967.

Bojan Stupica, 1955

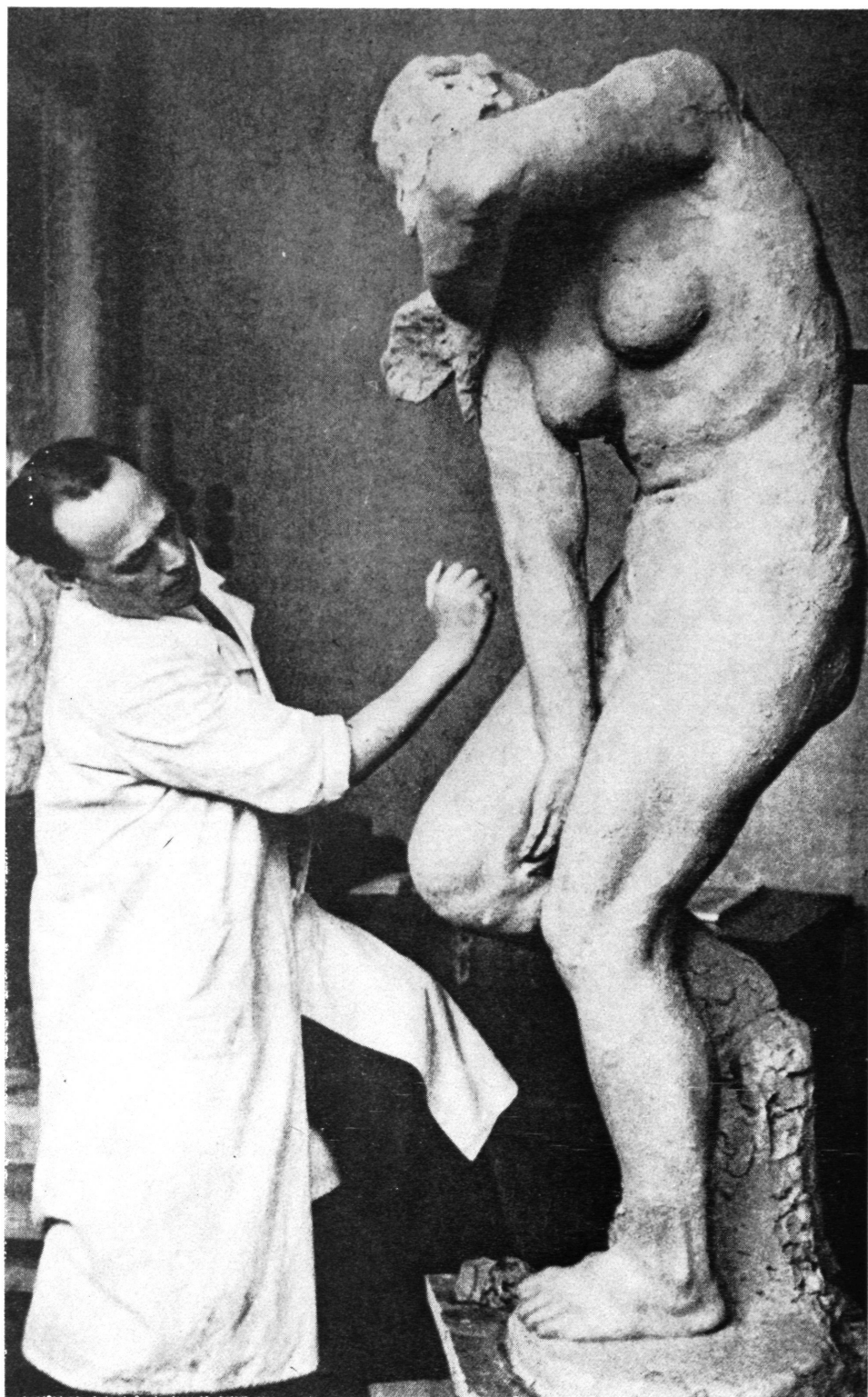
Ismet Mujezinović, 1952

Moša Pijade, 1960.

Branko Gavella, 1974.

Brijunski akt

Spomen obilježje

postavljeno na zgradi Majstorske radionice likovnih umjetnosti
Jugoslavenske akademije, Zagreb, Jabukovac 10.

U povodu obljetnice smrti akademika Antuna Augustinčića kao i osamdesete godišnjice njegovoga rođenja, šestdesete godišnjice kreativnog umjetničkog rada i trideset godišnjeg djelovanja Majstorskih radionica likovnih umjetnosti, čiji je bio osnivač i glavni pokretač, Jugoslavenska akademija je na pročelju zgrade Jabukovac 10, gdje je Anton Augustinčić posljednje tri decenije uspješno stvarao kao umjetnik, pedagog i društveni radnik, postavila spomen ploču (bronca vel. 82 × 62 cm) sa napisom:

U OVOJ JE ZGRADI OD 1950. DO 1979. GODINE
STVARAO MAJSTOR KIPAR
ANTUN AUGUSTINČIĆ
OSNIVAČ MAJSTORSKIH RADIONICA
LIKOVNIH UMJETNOSTI
SVOM ZASLUŽNOM ČLANU JUGOSLAVENSKA
AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI
U POVODU OBLJETNICE NJEGOVE SMRTI.
10. SVIBNJA 1980.

U smislu Augustinčićevog svojedobnog pristanka u izložbenoj prostoriji Radionice formirat će se interna memorijalna studijska zbirka sadrenih odljeva nekih njegovih radova u odgojne i studijske svrhe, jer je želio »da njegovo djelo, majstorske radionice, i dalje služe onoj svrsi kojoj su bile namijenjene kod osnivanja, dakle stvaralačkom radu umjetnika i talentiranom likovnom podmlatku«.

Antun Augustinčić

Iz biografije
akademika Antuna Augustinčića*

* Pripremljeno na bazi dostupnih izvora.

Maršal Tito, Jajce, 1943.

1900.

Rođen je 4. svibnja u Klanjcu, Hrvatsko zagorje. Roditelji Adam i Katarina, rođena Kralj.

1918—1924.

Poslije osnovne škole u Klanjcu dolazi u Zagreb gdje nastavlja školovanje na II. realnoj gimnaziji. Matura 1918. godine. Iste godine upisuje se na Višu školu za umjetnost i obrt (kasnije Umjetnička akademija, danas Akademija likovnih umjetnosti) u Zagrebu. Prve četiri godine studira kiparstvo u klasi profesora Rudolfa Valdeca i Roberta Frangeš-Mihanovića (1918—1922), a posljednje dvije godine kod profesora Ivana Meštrovića (1922—1924).

1924.

Sklopljen brak s Nadom Mikačić, akademskom kiparicom, rođ. 1895. u Splitu.

1924—1926.

Stipendist francuske vlade. Nastavlja studij u Parizu na École des Arts Décoratifs i na Académie des Beaux-Arts u klasi J. A. Injalberta.

Izlaže na izložbama u Salonu Indépendants i u Salonu des Artistes Français u Parizu.

1926.

II. nagrada na međunarodnom natječaju za arhitektonsko rješenje interijera trgovačke kuće Selfridge u Londonu.

Nastanjuje se stalno u Zagrebu.

Sudjeluje s 12 grafičkih listova na izložbi *Šestorice* (Augustinčić, Grdan, Mujadžić, Pećnik, Postružnik, Tabaković), Salon Urlich, Zagreb.

1927.

Prva samostalna izložba s 27 eksponata, Salon Galić, Split (13—25. veljače).

Sudjeluje na izložbama:

I. jugoslavenska izložba grafika, Lavov;

Izložba grafika, Zagreb.

1928.

I. nagrada i izrada (s J. Kljakovićem) na javnom jugoslavenskom natječaju za Spomenik palim Šumadincima u Kragujevcu.

Sudjeluje na XXVI izložbi Proljetnog salona u Zagrebu s 18 skulptura.

1929.

I. nagrada i izrada (s V. Radaušem) za spomenik Petar Kočić u Banjoj Luci.

S Hegedušićem, Iblerom, Grdanom, Mujadžićem, Postružnikom, Tabakovićem, Kršinićem i Junekom osnivač udruženja umjetnika Zemlja. Sudjeluje na njezinim izložbama do policijske zabrane 1935.

Sudjeluje na izložbama:

I. izložba Udruženja umjetnika Zemlja, Salon Ulrich, Zagreb, rujan; Internacionalna izložba, Barcelona.

1930.

I. nagrada i izrada na javnom jugoslavenskom natječaju za Spomenik palim Nišlijskima u Nišu, kojom prilikom realizira svoju prvu konjaničku skulpturu.

Sudjeluje na izložbama:

Izložba jugoslavenskog kiparstva i slikarstva, London;

I. proljetna izložba, Beograd.

1931.

Sudjeluje na izložbama:

II. izložba Udruženja umjetnika Zemlja, Gallerie Billiet, Pariz, ožujak.

1932.

I. nagrada na natječaju za spomenik u Splitu. Do izvedbe nije došlo.

Sudjeluje na izložbama:

IV. izložba Udruženja umjetnika Zemlja, Umjetnički paviljon, Zagreb, prosinac;

I. izložba zagrebačkih umjetnika, Zagreb.

1934.

I. nagrada na javnom natječaju i izrada spomenika u Varaždinu.

Spomenik je srušen u II. svjetskom ratu.

1935.

I. nagrada na javnom natječaju i izrada spomenika u Sušaku (s Franom Kršinićem). Srušen u II. svjetskom ratu.

Sudjeluje na izložbi:

II. izložba zagrebačkih umjetnika, Zagreb.

1936.

Sudjeluje na izložbi zagrebačkih umjetnika, Varaždin.

Maršal Tito, Monopoli, 1944

1937.

I. nagrada i izrada na međunarodnom javnom natječaju za Spomenik šleskom ustanaku u Katowicama, Poljska (s arh. Dragom Galićem). Samo djelomično izveden zbog izbijanja II. svjetskog rata.

I. nagrada (s arh. D. Galićem) na međunarodnom javnom natječaju za spomenik narodnom heroju Skenderbegu u Tirani. Spomenik nije izveden zbog napada Italije na Albaniju.

IV. nagrada (s arh. D. Galićem) na međunarodnom javnom natječaju za spomenik argentinskom vođi Joseu Justu Urquizi u Buenos Airesu.

I. nagrada i izrada (s arh. D. Galićem) na natječaju za dva spomenika (konjaničke figure) na mostu cara Dušana u Skoplju. Srušeni u II. svjetskom ratu.

Sudjeluje na izložbama:

I. proljetna izložba ULU-a, Beograd;

Izložba hrvatskih umjetnika, Zagreb.

1939.

Postavlja skulpturu Rudar pred zgradom Međunarodne organizacije rada (ILU) u Ženevi. Poklon Jugoslavije.

1940.

Izrađuje Spomenik streljanim radikalima, (sjećanje na timočki ustanak, 1883.) u Kraljevici u Zaječaru (s arh. D. Galićem).

Izrada i otkrivanje spomenika s konjaničkom figurom u Somboru. Srušen u II. svjetskom ratu.

7. lipnja izabran za dopisnog člana Jugoslavske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu.

Izabran za predsjednika Inicijativnog odbora Društva prijatelja SSSR-a u Zagrebu.

1941.

Uhapšen od Gestapoa i deportiran u tamnicu u Grazu.

1943.

Sudjelujući od prvih početaka u Narodnooslobodilačkom pokretu 8. rujna prebacuje se sa suprugom Nadom i kćerkom Rosom na oslobođeni teritorij.

Izrađuje u Jajcu prvi portret i jednostranu medalju maršala Tita, reljef članova Politbiroa CK KPJ, portret Moše Pijade i prve skice za spomenik NOB-a u Livnu. Portret Tita (sadra) za vrijeme II zasjedanja AVNOJ-a postavljen u dvorani Doma kulture u Jajcu. U toku 6. nepri-

jateljske ofenzive odljevi u sadri tih umjetnina u drvenom su sanduku bunkerirani u Svilaji iznad Muća. Neprijatelj ih je pronašao i uništio. Poslije rata (1946) prema slabim fotografijama i sjećanju izradio je sličan portret Maršala, koji se nalazi u Spomen-domu II. zasjedanja AVNOJ-a u Jajcu.

Vijećnik Drugoga i Trećeg zasjedanja ZAVNOH-a.

Na Drugom zasjedanju AVNOJ-a u Jajcu (29. studenoga) izabran za potpredsjednika.

1944.

U bazi JNA u Monopoliju (Italija) izrađuje po sjećanju drugi portret maršala Tita u glini.

Odlazi u Moskvu kao član naše vojne misije, preko Malte, Egipta i Irana.

Izrađuje skulpturu Nošenje ranjenog partizana kao poklon Sveslavenskom komitetu u Moskvi.

1945.

Povratak u Jugoslaviju, u Beograd.

Početak rada na Spomeniku Crvenoj armiji u Batinoj Skeli na Dunavu (s arh. D. Galićem).

Vijećnik Četvrtog zasjedanja Narodnog sabora Hrvatske (ZAVNOH). Poslanik Vijeća naroda prvog saziva (1945—1950).

Izabran za redovnog profesora Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu.

Sudjeluje na izložbama umjetnika partizana u Šibeniku i Zadru.

1946.

Povratak i stalni boravak u Zagrebu.

Nastavak rada na Spomeniku Crvenoj armiji.

Izrađuje skulpturu Nošenje ranjenika, grupu od tri figure partizana, koja je kao dar grada Zagreba poklonjena maršalu Titu. Kasnije je ta tema obrađivana u nekoliko varijanata za spomenike u Livnu, Derventi, Sisku, Klanjcu, Imotskom i dr.

Vijećnik Petog zasjedanja Narodnog sabora Hrvatske (ZAVNOH).

Izabran za rektora Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu (1946—1949).

Sudjeluje na izložbama:

Slikarstvo i kiparstvo naroda Jugoslavije 19. i 20. stoljeća, Beograd;

I. izložba Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske (ULUH), Zagreb.

1947.

11. veljače izabran za redovnog člana Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu. Član Predsjedništva JAZU od 1947. do 1961. godine.

Imenovan za majstora kipara i od 1949. godine vodi majstorsku radionicu u Zagrebu.

Izabran za predsjednika Saveza likovnih umjetnika Jugoslavije.

Sudjeluje na izložbama:

Slikarstvo i kiparstvo naroda Jugoslavije 19. i 20. stoljeća, Zagreb; Ljubljana, Moskva, Lenjingrad i Bratislava.

Otkrivanje Spomenika Crvenoj armiji u Batinoj Skeli (9. rujna).

1948.

Početak rada na Spomeniku palim Krajišnjicima na Šehitlucima kraj Banje Luke.

Sudjeluje na izložbi Slikarstvo i kiparstvo naroda Jugoslavije 19. i 20. stoljeće, Prag.

1949.

Izrađuje maršalski znak Josipa Broza Tita.

Sudjeluje na izložbi likovnih radova iz NOB-a, Zagreb.

1950.

Otkrivanje Spomenika palim borcima NOB-a, Derventa.

Izabran za poslanika Vijeća naroda drugog saziva (1950—1953).

Sudjeluje na izložbama:

Izložba darova članova ULUH-a kandidatima Narodnog fronta, Zagreb; XXV bijenale, Venecija;

Izložba ULUH-a u čast izbora za Sabor NR Hrvatske, Osijek.

1951.

Pred rodnom kućom u Kumrovcu otkriven spomenik maršalu Titu.

Sudjeluje na izložbama:

Izložba ULUH-a, Rijeka;

Izložba u čast 10-godišnjice ustanka u Hrvatskoj, Zagreb;

Savremeno jugoslavensko kiparstvo, Ljubljana;

II. savezna izložba o 100-godišnjici smrti Njegoša, Cetinje i Sarajevo.

1952.

Početak rada na spomeniku Mir, poklon Jugoslavije Organizaciji ujedinjenih naroda u New Yorku.

Otkriven Spomenik palim borcima NOB-a, Livno.

Otkriven Spomenik židovskim borcima i žrtvama fašističkog terora u Hrvatskoj, groblje Mirogoj, Zagreb, 28. kolovoza.

Sudjeluje na izložbi kiparskih i slikarskih radova likovnih umjetnika hrvatskih Zagoraca, Krapina.

1953.

Sudjeluje na izložbi grupe likovnih umjetnika Zagoraca, Samobor.

1954.

Otkrivanje Spomenika Mir pred zgradom OUN-a u New Yorku.
Otkrivanje Spomenika vojnicima Crvene armije, Groblje, Beograd.

S F. Kršinićem dva mjeseca boravka i rada u Addis Abebi na izradi projekta za Spomenik žrtvama fašizma u glavnom gradu Etiopije i u drugim gradovima.

Nagrađen Nagradom grada Zagreba za spomenik u New Yorku.

Objelodanjena monografija Augustinčić, uredio Bogdan Iveković, Izdavačko poduzeće Kultura, Zagreb 1954, XXIII + 64 stranice reprodukcija.

1955.

Otkriven Spomenik žrtvama fašizma u Addis Abebi, Etiopija, (s F. Kršinićem).

1957.

Otkriven Spomenik palim borcima NOB-a u Novoj Gradišci.

Otkriven Spomenik Etiopski partizan u Holleti, Etiopija, (s F. Kršinićem).

1958.

Sudjeluje na izložbi Skulptura pod vedrim nebom, Antwerpen (direktan poziv belgijskih organizatora izložbe).

1959.

Otkriven spomenik Ras Makonnen u Hararu, Etiopija, (s F. Kršinićem).

Otkriven Spomenik našoj borbi 1941—1945, Klanjec.

1960.

Otkriven spomenik Moša Pijade, Sisak.

Snimljen kratkometražni dokumentarni film Antun Augustinčić, režija Šime Šimatović.

1961.

Otkriven Spomenik palim Krajišnicima, (27. srpnja), Šehitluci kraj Banje Luke.

Nagrada Fonda Vladimir Nazor za Spomenik palim Krajišnicima u Banjoj Luci.

Sudjeluje na izložbama:

Trijenale likovnih umjetnosti, Beograd;

60 godina slikarstva i kiparstva u Hrvatskoj, Zagreb.

1963.

Izrađen spomenik Marin Držić, stojeća figura, Zagreb.

Odlazak u Kairo i Port Said na poziv vlade UAR-a radi podizanja Spomenika revoluciji u Port Saidu.

1964.

Nagrada grada Zagreba za portret Maršal Tito i za spomenik Marin Držić.

Izložba skulptura Antuna Augustinčića, Dom JNA, Beograd, 4. prosinca 1964. do 4. siječnja 1965.

1965.

Otkriven Spomenik palim borcima i žrtvama fašizma, Groblje, Sisak.

Izabran za dopisnog člana Srpske akademije nauka i umetnosti, Beograd.

1966.

Nagrada AVNOJ-a za stvaralaštvo i rad od općeg značenja za razvitak SFR Jugoslavije u oblasti kiparstva.

1967.

Izabran za člana Savjeta Federacije.

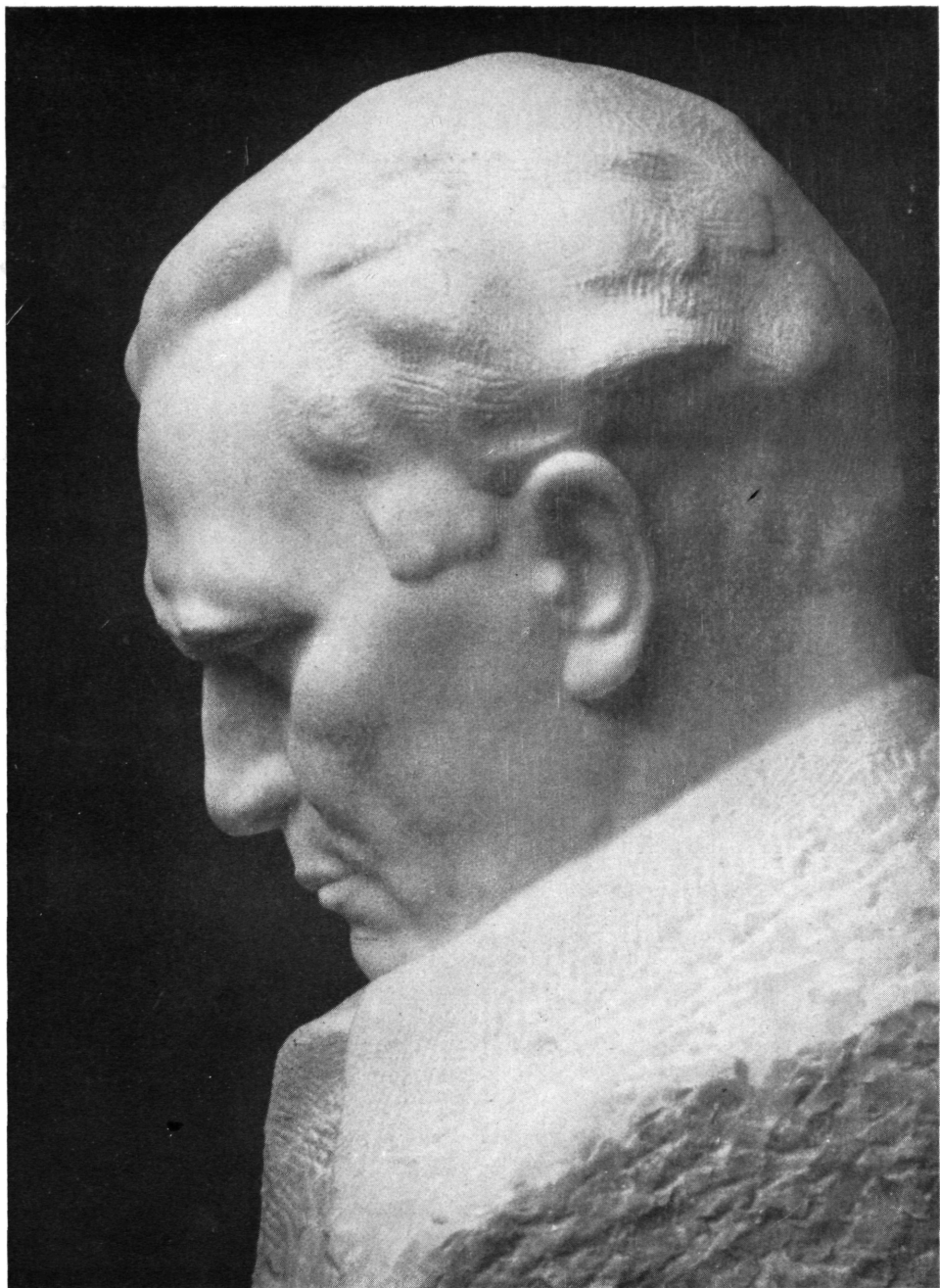
Sudjeluje na Svjetskoj izložbi, Montreal, Kanada.

1968.

Objelodanjena monografija Augustinčić, predgovor Miroslav Krleža, izdanje NIP Republika, Zagreb 1968, XV + 140 stranica reprodukcija.

1969.

Otkrivena fontana Žena s djetetom, pred Spomen-domom, Glina. Sudjeluje na izložbi Nadrealizam i socijalna umetnost, Beograd.

Maršal Tito, 1953.

1970.

Otkriven spomenik narodnom heroju Martinu Pušteku, Poljana Dolnja kraj Varaždinskih Toplica, 4. srpnja.

Preminula supruga Nada.

Odlikovan Ordenom Republike sa zlatnim vijencem.

1971.

Početak rada na Spomeniku seljačkoj buni i Matiji Gupcu, Gornja Stubica.

1972.

Otkriven Spomenik Prvom mornaričkom odred, Gradac, Dalmacija, 9. rujna.

1973.

Predsjednik Tito je 14. listopada otkrio Spomenik Seljačkoj buni i Matiji Gupcu, Gornja Stubica, Samci.

Otkriven Spomenik palim borcima NOB-a, Krapinske Toplice.

Izabran za počasnog člana Hudožestvene Akademije SSSR-a, Moskva.
Izabran za dopisnog člana Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, Sarajevo.

Odlikovan Ordenom jugoslavenske zastave s lentom u znak priznanja za izvanredna kiparska djela koja su obogatila našu umjetnost i pridonijela podizanju ugleda jugoslavenske kulture u svijetu.

1976.

Dovršena je gradnja i 4. lipnja svečano otvorena Galerija Antuna Augustinčića u Klanjcu.

Objelodanjena je monografija Augustinčić, predgovor Miroslav Krleža, izdanje NIU Privredni vjesnik, Zagreb 1976, 134 stranice reprodukcija.

28. travnja odlukom Skupštine općine proglašen je zaslužnim građaninom općine Klanjec.

1977.

Otkrivanje spomenika Maršal Tito, Velenje, 25. lipnja.

1979.

10. svibnja umro je Antun Augustinčić u Zaorebu.

14. svibnja urna s pepelom, zajedno s urnom pokojne supruge Nade, rođ. Mikačić, pohranjena je u granitnom podnožju skulpture Nošenjenjenika ispred zgrade Galerije Antuna Augustinčića u Klanjcu.

Izbor radova
akademika Antuna Augustinčića*

* Pripremljeno na bazi dostupnih izvora.

Spomenik Maršal Tito, Kumrovec, 1947.

1921.

NADA MIKAČIĆ, portret, drvo, v. 43 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

1925.

HARLEKIN (Mladić s gitarom), bronca, v. 125 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

RELJEF na portalu ulaza u jugoslavenski paviljon na izložbi Exposition des arts decoratifs modernes, Pariz.

1927.

DUJAM MIKAČIĆ, portret, bronca, v. 33 cm. — Muzej grada Splita, Split.

MARJETA I RATA MIKAČIĆ, figure, patinirana sadra. — Privatno vlasništvo, Hvar.

OTMICA, reljef u kamenu, vel. 60 × 71 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

1928.

SPOMENIK PALIM ŠUMADINCIMA, Kragujevac, jugoslavenski javni natječaj, I. nagrada i izrada (s J. Kljakovićem).

ZLATKO ŠNAJDER, portret, bronca, v. 33 cm. — Privatno vlasništvo.

JOE MATOŠIĆ, portret, bronca, v. 60 cm. — Nadgrobni spomenik, Mirogoj, Zagreb i Moderna galerija, Zagreb.

PERO BROZ, portret, bronca, v. 48 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

PETAR KOČIĆ, studija figure za spomenik, bronca, v. 60 cm. — Privatno vlasništvo, Banja Luka.

1929.

SPOMENIK PETAR KOČIĆ, figura, bronca, v. 250 cm, na kamenom podnožju (s Vanjom Radaušem), — Banja Luka.

SARKOFAG bl. OZANE KOTORSKE, s prikazom legende o njoj u reljefima na vanjskim ploham sarkofaga, bronca. — Crkva bl. Ozane, Kotor, Stari grad.

1930.

SPOMENIK PALIM NIŠLIJAMA, jugoslavenski natječaj, I. nagrada i izrada, Niš.

JOZO KLJAKOVIĆ, karikatura, patinirana sadra, v. 31 cm. — Gliptoteka, Zagreb.

1932.

SPOMENIK PALIM ŠUMADINCIMA, Kragujevac, ukupna visina 1200 cm, figure i reljefi bronca, podnožje i stup granit. Spomenik otkriven 12. lipnja.

IVO RAIĆ, portret, bronca, v. 67,5 cm. — Hrvatsko narodno kazalište, Zagreb.

HRVOJE IVEKOVIĆ, portret, bronca, v. 50 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

SPOMENIK U SPLITU, jugoslavenski natječaj, I. nagrada, do izvedbe nije došlo.

1933.

MLADEN IVEKOVIĆ, portret, bronca, v. 41 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

LUJO NOVAK, portret, bronca, v. 34 cm. — Nadgrobni spomenik, Mirogoj, Zagreb.

1934.

SPOMENIK U VARAŽDINU, jugoslavenski natječaj, I. nagrada, izrada i otkrivanje spomenika (uništen u II svjetskom ratu).

MARIN MARASOVIĆ, portret, bronca, v. 50 cm. — Privatno vlasništvo, Split.

MOJSIJE, stojeća figura, bronca, v. 220 cm. — Nadgrobni spomenik obitelji Glück, Mirogoj, Zagreb.

MOJSIJE, skica za spomenik, bronca, v. 17 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

1935.

SPOMENIK U SUŠAKU, jugoslavenski natječaj, I. nagrada (s Franom Kršinićem), izrada i otkrivanje spomenika. Uništen u II. svjetskom ratu.

PRELJA, stojeća figura, skica za nadgrobni spomenik u Nišu, bronca, v. 20 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

1936.

IKAR, figura u padu, bronca, v. 160 cm. — Nadgrobni spomenik poginulom avijatičaru, Mirogoj, Zagreb.

RUDAR, stojeća figura, skica za spomenik, bronca, v. 42,5 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

SPOMENIK NA KOSOVU, studija i maketa, drvo i sadra. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

KRALJEVIĆ MARKO, skica konjaničke figure za taj spomenik, bronca, 25 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

1937.

SPOMENIK PALIM NIŠLIJAMA, Niš, podnožje i stup od kamena; konjanička figura, bronca, v. 360 cm; deset stojećih figura boraca, bronca, v. 170 cm. Realizirana prva konjanička figura.

SPOMENIK U NIŠU, jednostrana plaketa, lijevana bronca, 72 × 64 mm. — Moderna galerija, Zagreb.

SPOMENIK ŠLESKOM USTANKU, Katowice, Poljska, međunarodni javni natječaj, I. nagrada i izvedba (s arh. D. Galićem). Skulpture su samo djelomično izrađene zbog izbijanja II. svjetskog rata.

POLJSKA MATI, studija za figuru spomenika, sadra, v. 19 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

SPOMENIK SKENDERBEGU, Tirana, Albanija, međunarodni javni natječaj, I. nagrada (s arh. D. Galićem). Spomenik nije izveden zbog napada Italije na Albaniju.

SPOMENICI NA MOSTU CARA DUŠANA, Skoplje, jugoslavenski natječaj, prvoplasirani rad, uži natječaj I. nagrada i izrada (s arh. D. Galićem). Na dva kamena stupa obostrano glave mosta po jedna konjanička figura, bronca, v. 350 cm. — Spomenici srušeni u II. svjetskom ratu.

SPOMENIK JOSEU JUSTU URQUIZI, Buenos Aires, međunarodni natječaj, IV. nagrada (s arh. D. Galićem).

STJEPAN RADIĆ, portret, bronca, v. 60 cm. — Spomenik, Selca, otok Brač.

ŽENSKI TORZO, mramor, v. 78 cm. — Moderna galerija, Zagreb.

1938.

S. D. ALEKSANDER, portret, bronca, v. 40 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

MANFRED STERNBERG, portret, bronca, v. 57 cm. — Privatno vlasništvo, New York.

BENKO HORVAT, jubilara dvostrana medalja, kovano srebro, promjer 50 mm. — Galerija Benko Horvat, Zagreb.

Dr RAFAEL DOLINŠEK, portret, bronca, v. 43 cm. — Moderna galerija, Zagreb.

ŽENSKA SJEDÉĆA FIGURA, bronca, v. 80 cm. — Nadgrobni spomenik obitelji Svoboda, Varaždin.

EVA, ženski stojeći akt, sadra, v. 175 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

1939.

SPOMENIK RUDAR, figura, bronca, v. 250 cm. — Otkrivanje spomenika pred zgradom Međunarodne organizacije rada (ILO) u Ženevi. Poklon Jugoslavije.

KONJANIČKA FIGURA za Spomenik šleskom ustanku u Katowicama, bronca, v. 540 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1940.

SPOMENIK U SOMBORU, konjanička figura, bronca, v. 380 cm; ukupna visina 800 cm. — Otkrivanje spomenika 21. srpnja, srušen u II. svjetskom ratu.

SPOMENIK STRELJANIM RADIKALIMA, Kraljevica, Zaječar, sjećanje na timočki ustanak 1883. Centralna stojeća figura bronca, v. 300 cm. — Otkrivanje spomenika 11 studenoga.

CENTRALNA FIGURA, skica istoga spomenika, bronca, v. 20 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

1941.

RASPEĆE, bronca, v. 258 cm. — Župna crkva u Tuhelju.

ŽENSKI TORZO, bronca, v. 110 cm. — Moderna galerija, Zagreb.

1943.

MARŠAL TITO, prvi portret, rađen u Jajcu, sadra, v. cca 50 cm. — Postavljen 29. studenoga u dvorani Doma kulture u Jajcu (II. zasjedanje AVNOJ-a). U toku 6. ofenzive neprijatelj ga pronašao i uništio.

ČLANOVI POLITBIROA CK KPJ, reljef, sadra. — Uništen zajedno s portretom Maršal Tito.

MOŠA PIJADE, portret, sadra. — Uništen kao i gornji.

SPOMENIK NOB-a u Livnu, prve skice, sadra. — Uništen kao i gornji.

MARŠAL TITO, prvi portret, rađen u Jajcu, sadra, v. cca 50 cm. — Porata lijevana u bronci, promjera 80 mm. — Muzej revolucije naroda Hrvatske, Zagreb.

PRVI DRŽAVNI GRB, izrađen za II zasjedanje AVNOJ-a, drvorez (zajedno s Đorđem Andrejevićem Kunom).

1944.

MARŠAL TITO, drugi portret, rađen u Monopoliju (Italija), glina, v. cca 60 cm.

NOŠENJE RANJENOG PARTIZANA, tri slobodne figure u pokretu, bronca, v. 160 cm. — Poklon Sveslavenskom komitetu u Moskvi.

NOVČANICE I ORDENI, izrada skica, nacрта i modela.

Spomenik šleskom ustanku, Katowice, 1939.

Spomenik streljanim radikalima, Zaječar, 1940.

1945.

SPOMENIK CRVENOJ ARMIJI, Batina Skela na Dunavu, početak rada, izrada projekata i tehničke dokumentacije (s arh. D. Galićem), te modela za glavnu figuru P o b j e d a.

POBJEDA, model glavne figure na vrhu kamenog obeliska gornjeg spomenika, sadra, v. 260 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

TENKIST — VOJNIK CRVENE ARMIJE, model figure za spomenik, sadra, v. 65 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

NARODNO OSLOBOĐENJE, jednostrana ovalna značka, kovana bronca posrebrana, vel. 33 × 29 mm. — Moderna galerija, Zagreb.

PARTIZANSKI SPOMEN-ZNAK, jednostrana značka, kovana bronca, pozlaćena, promjer 23 mm. — Moderna galerija, Zagreb.

1946.

MARŠAL TITO, portret izrađen prema sjećanju na uništeno djelo iz 1943. godine, bronca, v. 57 cm. — Spomen-muzej II. zasjedanja AVNOJ-a, Jajce.

MARŠAL TITO, studija figure za spomenik, bronca, v. 14,2 cm. — Privatno vlasništvo, Split.

PJEŠADINAC — VOJNIK CRVENE ARMIJE, model figure za spomenik u Batinoj Skeli, sadra, v. 64,5 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

AVIJATIČAR — VOJNIK CRVENE ARMIJE, model figure za spomenik, sadra, v. 65 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

ARTILJERAC — VOJNIK CRVENE ARMIJE, model figure za spomenik, sadra, v. 63 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

MORNAR — VOJNIK CRVENE ARMIJE, model figure za spomenik, sadra, v. 66 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

RELJEF, skica za spomenik, plastelin, vel. 120 × 12 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

NOŠENJE RANJENIKA, grupa od tri stojeće figure, bronca, v. 167 cm. — Poklon grada Zagreba maršalu Titu, Kumrovec.

NOŠENJE RANJENIKA, skica za spomenik u Livnu, sadra, v. 66 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

NOŠENJE RANJENIKA, kroki, sadra, v. 29 i 33 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

NOŠENJE RANJENIKA, skica, bronca, v. 42 i 54 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1947.

MARŠAL TITO, stojeća figura, bronca, v. 205 cm. — Moderna galerija, Zagreb.

MARŠAL TITO, poprsje, bronca, v. 70 cm. — Moderna galerija, Zagreb.

NOŠENJE RANJENIKA, grupa od tri figure partizana, bronca, v. 200 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

SPOMENIK CRVENOJ ARMIJI, Batina Skela na Dunavu, ukupna visina 3550 cm, obelisk od bračkog kamena, v. 1800 cm, podnožje i stubište od kamena. Figura *P o b j e d a* na vrhu obeliska bronca, v. 700 cm; dvije figure boraca na podnožju, bronca, v. 360 cm; pet figura boraca vojnika Crvene armije u kamenu, v. 220 cm; dva reljefa na podnožju spomenika, svaki 100 × 100 cm. Spomenik otkriven 9. studenoga.

1948.

SPOMENIK PALIM KRAJIŠNICIMA, Banja Luka, započet rad na projektu i studijama.

MAKETA za taj spomenik, sadra, vel. 180 × 58 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

BRIJUNSKI AKT, ženska figura, bronca, v. 168 cm. — Galerija savremene umetnosti, Beograd.

BRIJUNSKI AKT, skica, sadra, v. 43 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1949.

MARŠALSKI ZNAK MARŠALA JOSIPA BROZA TITA, model, sadra, promjer 80 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

MARŠALSKI ZNAK, smanjen na promjer 60 mm, u plemenitim materijalima izradio Teodor Krivak, Zagreb. — Muzej 25. maj, Beograd.

SPOMENIK NARODNIM HEROJIMA, reljef u kamenu. — Groblje Mirgoj, Zagreb.

1950.

DJEČAK, figura, bronca, v. 180 cm. — Fontana u parku ambasade SFRJ, Rim.

DJEČAK S RIBOM, bronca, v. 66 cm. — Fontana u parku ambasade SFRJ, Rim.

ŽENSKI TORZO, bronca, v. 109 cm. — Moderna galerija, Zagreb.

ODMOR, ženska sjedeća figura, mramor, v. 80 cm. — Moderna galerija, Zagreb.

Spomenik nošenje ranjenika, Klanjec, 1947.

Spomenik Crvenoj armiji, Batina Skela, 1945—47.

Spomenik Crvenoj armiji, Batina Skela, detalj, pobjeda

DJEČAK, portret, bronca, v. 58 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.
SPOMENIK PALIM BORCIMA NOB-a, Derventa. Skulptura Nošenje ranjenika, bronca, v. 170 cm.

1951.

SPOMENIK MARŠAL TITO, figura u hodu, bronca, v. 205 cm. — Spomenik pred njegovom rodnom kućom, Kumrovec.

DJEČAK, portret, mramor, v. 52 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

DJEVOJČICA, portret, bronca, v. 47,5 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

1952.

SPOMENIK MIR, pred zgradom Organizacije ujedinjenih naroda, New York, započet rad, modeli, skice i studije.

SPOMENIK MIR, skica za isti spomenik, sadra, v. 70 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

SPOMENIK MIR, konjanička figura, skica, sadra, v. 68 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

ANDRIJA ŠTAMPAR, poprsje, bronca, v. 58 cm. — Svjetska zdravstvena organizacija u Ženevi i Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.

ISMET MUJEZINOVIĆ, portret, bronca, v. 51 cm. — Privatno vlasništvo, Sarajevo.

BRIJUNSKI AKT, ženska figura, mramor, v. 170 cm. — Brijuni.

ŽENSKI TORZO, sadra, v. 60 cm. — Moderna galerija, Zagreb.

MOJSIJE, stojeća figura, bronca, v. 220 cm. — 28. kolovoza otkrivanje Spomenika židovskim borcima i žrtvama fašističkog terora u Hrvatskoj, groblje Mirogoj, Zagreb.

ŽENSKI TORZO, mramor, v. 70 cm. — Muzej 25. maj, Beograd.

SPOMENIK PALIM BORCIMA NOB-a, Livno, skulptura Nošenje ranjenika, bronca, v. 220 cm. — Otkrivanje spomenika 31. kolovoza.

1953.

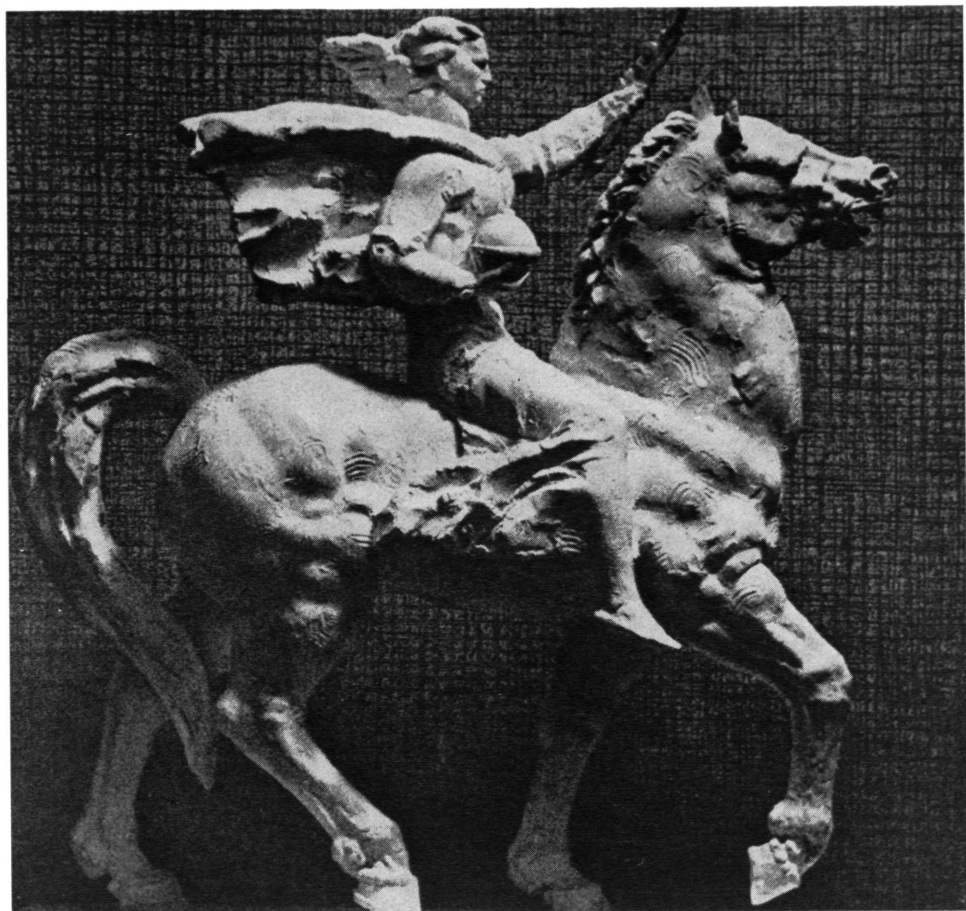
MARŠAL TITO, portret, mramor, v. 48 cm. — Spomen-muzej AVNOJ-a, Bihać.

SPOMENIK PALIM BORCIMA NOB-a, skulptura Nošenje ranjenika, bronca, v. 170 cm. — Veterinarski fakultet Sveučilišta, Zagreb.

LAVOSLAV RUŽIČKA, poprsje, bronca, v. 65 cm. — Nadgrobni spomenik, Vukovar.

ŽENSKI TORZO, bronca, v. 105 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

ŽENSKI TORZO, sadra, v. 93 cm. — Moderna galerija, Zagreb.

Spomenik mir, New York, 1952—54.

1954.

MOŠA PIJADE, poprsje, bronca, v. 50 cm. — Moderna galerija, Zagreb.

SPOMENIK MIR, New York, ukupna visina 1550 cm, konjanička figura, bronca v. 550 cm. — Dar SFR Jugoslavije Organizaciji ujedinjenih naroda. Otkrivanje ispred zgrade OUN-a, New York, prosinac.

SPOMENIK VOJNICIMA CRVENE ARMIJE, figura vojnika, mramor, v. 280 cm. — Groblje osloboditelja, Beograd.

MARŠALSKI ZNAK, jednostrana medalja, galvanoplastična pozlaćena i posrebrana, promjer 70 mm. — Moderna galerija, Zagreb.

STID, figura, ženski akt, bronca, v. 180 cm. — Park Ribnjak, uz zgradu Doma kulture Marko Orešković, Zagreb.

DJEČAK ZA FONTANU, figura, bronca, v. 96 cm. — Dječje igralište, Svačićev trg, Zagreb.

DJEČJI TORZO, sadra, 75 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1955.

SPOMENIK ŽRTVAMA FAŠIZMA, Addis Abeba, Etiopija (zajedno s F. Kršinićem). Obelisk visine 2800 cm iz dalmatinskog kamena s dva niza brončanih figura.

BOJAN STUPICA, portret, bronca, v. 37 cm. — Privatno vlasništvo, Beograd.

ŽENSKI TORZO, sadra, v. 57 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

HAILE SELASSIE, portret, bronca, v. 31 cm. — Privatno vlasništvo, Addis Abeba.

HAILE SELASSIE, poprsje, sadra, v. 63 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

SIN HAILEA SELASSIJA, portret, bronca, v. 57 cm. — Privatno vlasništvo.

SPOMENIK U ADDIS ABEBI, maketa, sadra, v. 106 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

MUŠKI TORZO, sadra, v. 142 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

DJEČJI TORZO, u pokretu, sadra, v. 68 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1957.

SPOMENIK PALIM BORCIMA NOB-a, Nova Gradiška, figura borca sa zastavom, bronca, v. 280 cm.

BORAC SA ZASTAVOM, skica za spomenik, plastelin-sadra, promjer 30 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

PARTIZANKA SA ZASTAVOM, studija za spomenik, sadra, v. 31 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

SPOMENIK ETIOPSKI PARTIZAN, Holleta, Etiopija. Figura borca, bronca, v. 175 cm.

ETIOPSKI PARTIZAN, skica za spomenik, bronca, v. 30 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

AVIJATIČAR, skica za spomenik palim avijatičarima, Bishoff, Etiopija, sadra, v. 38 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1958.

RAS MAKONENN, studija za spomenik u Hararu, Etiopija, bronca, v. 57 cm (s F. Kršinićem). — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

RAS MAKONENN, portret, sadra, v. 68 cm. (s F. Kršinićem) — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

ETIOPLJANKA, figura, sadra, v. 200 cm. (s F. Kršinićem). — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1959.

SPOMENIK RAS MAKONENN, Harar, Etiopija, otkrivanje spomenika. Konjanička figura, bronca, v. 320 cm. (s. F. Kršinićem).

SPOMENIK NAŠOJ BORBI 1941—1945, Klanjec, figura borca u trku, bronca, v. 178 cm, na visokom stupu.

DARINKA RADOVIĆ, narodni heroj, skica za spomenik, sadra, v. 68 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1960.

SPOMENIK MOŠA PIJADE, sjedeća figura, bronca, v. 134 cm. — Pred zgradom Radničkog sveučilišta *Moša Pijade*, Zagreb.

MOŠA PIJADE, kroki za spomenik, sadra, v. 24 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

LEPA PEROVIĆ, portret, bronca, v. 43 cm. — Privatno vlasništvo, Beograd.

JOVANKA BROZ, portret, granit, v. 49 cm. — Privatno vlasništvo, Beograd.

ŽENSKI TORZO, mramor, v. 124 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1961.

SPOMENIK PALIM KRAJIŠNICIMA, mauzolej od kamena, Statua Partije, v. 590 cm; obostrano reljefi u kamenu, v. 220—120 cm, duž. 2350 cm. — Otkrivanje spomenika na Šehitlucima kraj Banje Luke 27. srpnja. STATUA PARTIJE, figura borca sa zastavom, model za spomenik, sadra, v. 185 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

RELJEFI, dva modela za spomenik, sadra, vel. 1052 × 50—80 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

POZIV NA USTANAK, skica za spomenik, figura borca sa zastavom, sadra, v. 48 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

SPOMENIK U MOSTARU, projekti, skice i modeli. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

VLADIMIR ILJIĆ LENJIN, portret mramor, v. 76 cm. — Moskva.

1962.

MARŠAL TITO, portret, srebro, v. 38 cm. — Muzej 25. maj, Beograd.

1963.

MARŠAL TITO, portret, mramor, v. 55 cm. — Vila Zagorje, Zagreb.

SPOMENIK MARIN DRŽIĆ, stojeća figura, bronca, v. 195 cm. — Vila Zagorje, Zagreb.

MARIN DRŽIĆ, skica za spomenik, sadra, v. 31 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

MARIN DRŽIĆ, figurina, srebro, v. 24 cm, na postolju od oniksa. — Nagrada koju Savez dramskih umjetnika Jugoslavije dodjeljuje svake četvrte godine.

SPOMENIK GRADITELJIMA SUESKOGA KANALA, Port Said, izrada skica i modela. Sedam skica obeliska i podnožja za spomenik, sadra, mjerilo 1:100. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1964.

SPOMENIK OSLOBOĐENJU, Vis, kamen, natpis: T u d e n e ć e m o — s v o j e n e d a m o.

POGIBIJA U VILLEFRANCHE DE ROUEGUEU, skica za spomenik, bronca, v. 53 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1965.

SPOMENIK PALIM BORCIMA I ŽRTVAMA FAŠIZMA, Sisak, kosturnica s figurom Nošenje ranjenika, mramor, v. 190 cm. — Otkrivanje spomenika 22. lipnja, Groblje, Sisak.

SPOMENIK U SISKU, skica — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

Spomenik Marin Držić, 1963.

1967.

ZLATKO BALOKOVIĆ, poprsje, bronca, v. 67 cm. — Nadgrobni spomenik, Mirogoj, Zagreb.

LEONID KAPICA, portret, bronca, v. 35 cm. — Privatno vlasništvo, Moskva.

1968.

JUBILARNI KOVANI NOVAC, u povodu proslave II. zasjedanja AVNOJ-a, model, sadra. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1969.

MIROSLAV KRLEŽA, figurina, bronca, v. 11,5 cm. — Privatno vlasništvo, Zagreb.

ANA MARTINDELL, poprsje, bronca, v. 64 cm. — Privatno vlasništvo, SAD.

JOHN MARTINDELL, portret, bronca, v. 58 cm. — Privatno vlasništvo, SAD.

HAN ASPARUH, projekt za spomenik u Sofiji, sadra, v. 100 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

HAN ASPARUH, detalj za spomenik, sadra, v. 107 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

MAJKA I DIJETE, fontana, bronca, v. 207 cm. — Pred Spomen-domom, Glina.

MAJKA I DIJETE, skica za fontanu, sadra, v. 47 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1970.

MARTIN PUŠTEK, narodni heroj, stojeća figura, bronca, v. 195 cm. — Nadgrobni spomenik otkriven 4. srpnja, Poljana Dolnja kraj Varaždinskih Toplica.

SPOMENIK PALIM BORCIMA IMOTSKE KRAJINE, grupa figura Nošenje ranjenika, bronca, v. 320 cm, Imotsko.

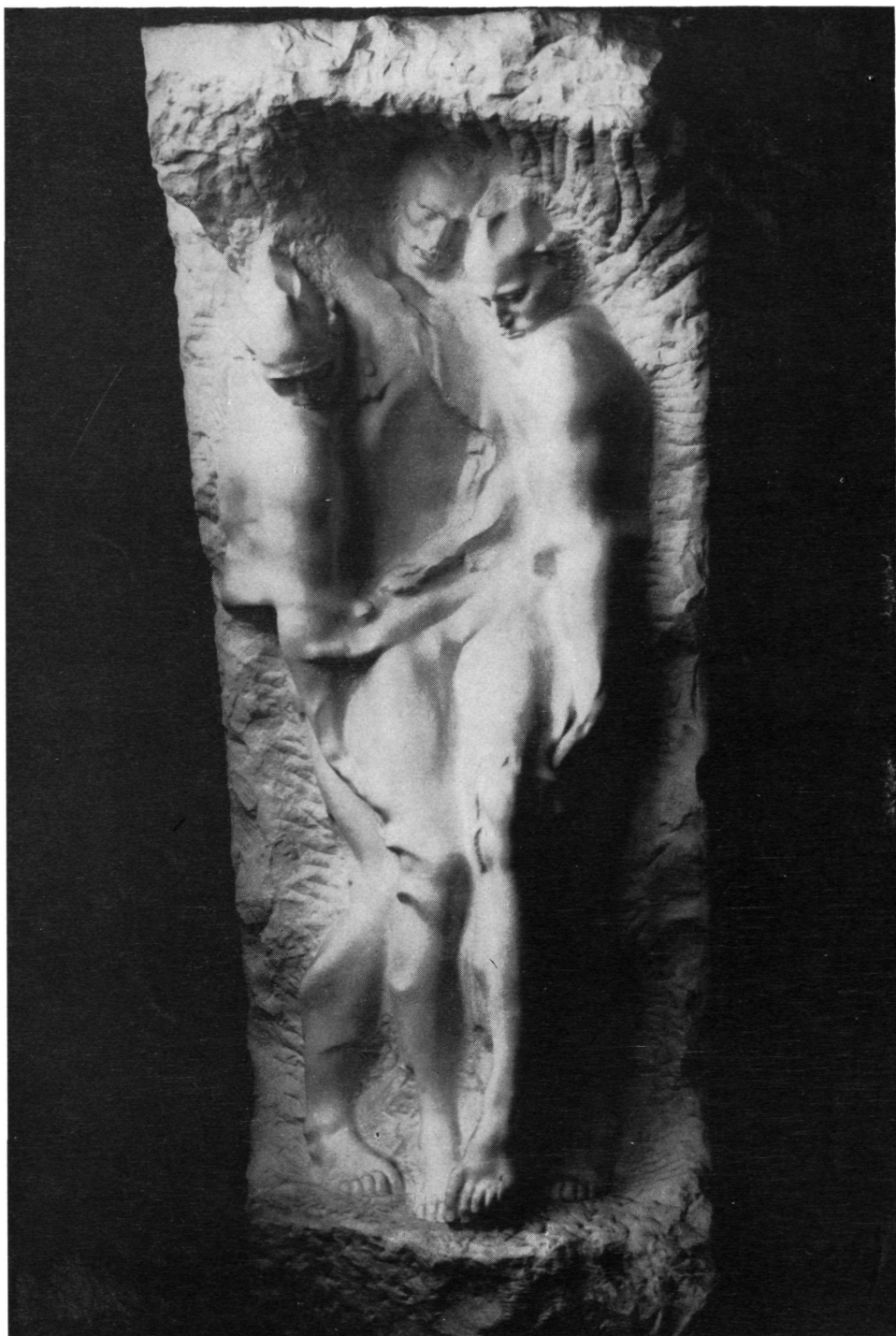
NOŠENJE RANJENIKA, skica za spomenik, sadra, v. 66 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1971.

SPOMENIK SELJAČKOJ BUNI I MATIJI GUPCU, Gornja Stubica. Započet rad na projektu, skicama i izradi modela.

SPOMENIK SELJAČKOJ BUNI, dio modela, sadra, v. 68 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

Spomenik palim borcima i žrtvama fašizma, Sisak, detalj

MATIJA GUBEC, skica glavne figure za spomenik, sadra, v. 63 cm (I verzija). — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

1972.

JOSIP KRIŽAJ, poprsje, bronca, v. 63 cm. — Hrvatsko narodno kazalište, Zagreb.

SPOMENIK PRVOM MORNARIČKOM ODREDU, Gradec, figura borca, bronca. — Otkrivanje spomenika 9. rujna.

Dr MLADEN IVEKOVIĆ, portret, bronca, v. 41 cm. — Otkrivanje spomen-obelježja pred istoimenom osnovnom školom u Zagrebu, 14. travnja.

1973.

SPOMENIK SELJAČKOJ BUNI I MATIJI GUPCU, figura Gupca, bronca, v. 625 cm; figura Petrice Kerempuha, bronca, 145 cm; reljef, bronca, duž. 4000 cm, v. 750 cm. — Spomenik otkrio predsjednik Josip Broz Tito 14. listopada, Samci, Gornja Stubica.

PETRICA KEREMPUH, skica figure za spomenik, sadra, v. 14,5 cm. — Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec.

IVO VOJNOVIĆ, portret, bronca, v. 63 cm. — Hrvatsko narodno kazalište, Zagreb.

VLADO ZEČEVIĆ, stojeća figura, bronca, v. 180 cm. — Nadgrobni spomenik, Loznica.

SPOMENIK NOŠENJE RANJENIKA, bronca, v. 320 cm. — Krapinske Toplice.

1974.

BRANKO GAVELLA, portret, bronca, v. 63 cm. — Hrvatsko narodno kazalište, Zagreb.

1975.

JUBILARNI ZLATNIK, avers poprsje maršala Josipa Broza Tita (detalj spomenika u Kumrovcu). — Izdanje u povodu 30. obljetnice oslobođenja zemlje i pobjede nad fašizmom.

1977.

SPOMENIK MARŠAL TITO, Velenje, stojeća figura, bronca, v. 630 cm, granitno podnožje, v. 400 cm. — Otkrivanje spomenika 25. lipnja.

Slika desno:

Spomenik seljačkoj buni i Matiji Gupcu, Gornja Stubica, 1971—73.

SPOMENICA PREMINULIM AKADEMICIMA

ANTUN AUGUSTINČIĆ

1900—1979.

IZDAVAČ:

JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI, ZAGREB

ZA IZDAVAČA:

HRVOJE POŽAR

OPREMA:

EDO KOVAČEVIĆ

TEHNIČKI UREDNIK:

ŽELJKO ZLATIĆ

LEKTORI:

EUGENIJA BARIĆ

ADELA PTIČAR

KOREKTOR:

ŽELJKO ZLATIĆ

STROJOSLAGAR:

ZORAN ŠARIĆ

METER:

KLAŠNJA RATKO

TISKANJE DOVRŠENO U STUDENOM 1985.

NAKLADA 1000

TISAK:

GRAFIČKI ZAVOD HRVATSKE, ZAGREB

